Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2025. július 9.* [i]

„Verseny – Kartellek – Közigazgatási eljárás – Helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat – Az 1/1003/EK rendelet 20. cikkének (4) bekezdése – A helyszíni vizsgálat tárgya és célja – Indokolási kötelezettség – Kellően komoly valószínűsítő körülmények – A magánélet védelme – Bírósági felülvizsgálat”

A T-188/24. sz. ügyben,

a **Compagnie générale des établissements Michelin** (székhelye: Clermont-Ferrand [Franciaország], képviselik: E. Sarrazin, J. Brousseau és J.-P. Gunther ügyvédek)

felperes

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. Baumé, N. Cambien és M. Domecq, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: A. Marcoulli elnök, V. Tomljenović és L. Spangsberg Grønfeldt (előadó) bírák,

hivatalvezető: L. Ramette tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Törvényszék Hivatalához 2024. április 8-án benyújtott keresetlevélre,

– a 2024. december 16-i első pervezető intézkedésekre, és a felperesnek és a Bizottságnak a Törvényszék Hivatalához 2025. január 16-án, illetve 20-án benyújtott válaszaira,

– a 2025. február 4-i második pervezető intézkedésekre, és a felperesnek és a Bizottságnak a Törvényszék Hivatalához 2025. február 19-én, illetve 21-én benyújtott válaszaira,

tekintettel a 2025. március 5-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikkre alapított keresetében a felperes, a Compagnie générale des établissements Michelin a 2024. január 10-i C(2024) 243 final bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely arra kötelezte a felperest, valamint a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot, hogy vessék alá magukat az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti helyszíni vizsgálatnak (AT.40863 – Hoops ügy) (a továbbiakban: megtámadott határozat).

I. A jogvita előzményei

2 A felperes többek között gépjárművekhez és teherautókhoz használt gumiabroncsok gyártásával, valamint értékesítésével foglalkozik az Európai Gazdasági Térségben (EGT) és az egész világon.

3 2024. január 10-én az Európai Bizottság hivatalból indított vizsgálat keretében elfogadta a megtámadott határozatot, amely arra kötelezte a felperest, hogy [az EUMSZ 101. cikkben és az EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 20. cikke (4) bekezdésének megfelelően helyszíni vizsgálatnak vesse alá magát.

4 A megtámadott határozat 1. cikke így szól:

„[A felperes köteles] alávetni magát az [EUMSZ] 101. cikkel és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkével ellentétes megállapodásokban vagy magatartásokban való esetleges részvételére vonatkozó helyszíni vizsgálatnak. A feltételezett megállapodások és/vagy összehangolt magatartások az EGT-n belül a fő gumiabroncsgyártók árainak (különösen a nagykereskedelmi árak) összehangolására vonatkoznak a személygépkocsik és tehergépjárművek új cseregumiabroncsaira vonatkozó árak tekintetében. A feltételezett megállapodások és/vagy összehangolt magatartások magukban foglalják a vállalkozások arra irányuló nyilvános közleményeinek szándékos felhasználását, hogy tájékoztassák egymást jövőbeli szándékaikról és árképzési stratégiáikról annak érdekében, hogy befolyásolják árpolitikájukat. E helyszíni vizsgálatra [a felperes] bármely helyiségében sor kerülhet, különösen a franciaországi helyiségekben.”

5 A megtámadott határozat 2. cikkének (2) bekezdésében a Bizottság emlékeztet a helyszíni vizsgálat lefolytatása során az ellenőreit megillető iratfoglalási jogkörre. A megtámadott határozat 3. cikke pontosítja, hogy a helyszíni vizsgálat 2024. január 30-án vagy nem sokkal ezt követően kezdődik.

6 A megtámadott határozat vonatkozó indokolását a következő preambulumbekezdések említik:

„(2) A Bizottság olyan információkkal rendelkezik, amelyek azt sugallják, hogy az EGT-n belüli fő gumiabroncsgyártók – köztük [a felperes] – részt vettek és lehet, hogy továbbra is részt vesznek az EGT-ben értékesített új cseregumiabroncsok árának (különösen a nagykereskedelmi áraknak) az összehangolására vonatkozó versenyellenes megállapodásokban és/vagy összehangolt magatartásokban.

(3) Közelebbről, a Bizottság rendelkezésére álló információk szerint a gumiabroncsgyártók, köztük [a felperes], kereskedelmi szempontból érzékeny információkat cseréltek (beleértve a mindenki számára hozzáférhető nyilvános csatornákon folytatott információcserét), hogy befolyásolják árpolitikájukat.

(4) E magatartás legalább [az említett évben] kezdődött, de nem kizár[ható], hogy korábban kezdődött, és még folyamatban van [(a továbbiakban: fő időszak)]. A tények arra utalnak, hogy e termékeket legalább [egy korábbi időszakban] előzetesen összehangolták [(a továbbiakban: korábbi időszak, amely több évvel megelőzi a fő időszakot]).

A Bizottság birtokában lévő bizonyítékok azt mutatják, hogy [a] magatartás az EGT-ben értékesített személygépkocsik és teherautók új cseregumiabroncsaira vonatkozik.

[…]

(8) […] Minden vállalkozás vezető tisztségviselői és korlátozott számú megbízható munkatársa – köztük a vállalkozás nyilvános nyilatkozatainak belső előkészítésében közreműködők – egyértelmű ismeretekkel bírhat a feltételezett összehangolásra irányuló megállapodások létezéséről, valamint azok céljáról, indokairól és pontos működéséről. […] Mivel a korlátozó megállapodások és összehangolt magatartások sértik az uniós versenyjogot, és pénzügyi szankciókat vonhatnak maguk után, fennáll annak a kockázata, hogy amennyiben az információkat információkérés útján gyűjtötték össze, vagy ha a helyszíni vizsgálatot előzetesen bejelentették, a vonatkozó információk veszélybe kerülnek vagy megsemmisülnek. Ez vonatkozik az érintett termékek áraival (különösen a nagykereskedelmi árakkal) kapcsolatos jövőbeli piaci magatartások összehangolásának gyanújára vonatkozó információkra, valamint azon gyanúra, hogy a gyártók úgy döntöttek, hogy nyilvános eszközökkel tájékoztatják a versenytársakat a jövőbeli árképzési politikáról.”

7 2024. január 30-án a Bizottság ellenőrei az Autorité de la concurrence (versenyhatóság, Franciaország) képviselőivel együtt felkeresték a felperes helyiségeit annak érdekében, hogy közöljék vele a megtámadott határozatot, és lefolytassák a helyszíni vizsgálatot. Ennek keretében a Bizottság részéről többek között az irodák meglátogatására, eszközök (hordozható számítógépek, mobiltelefonok, táblagépek, külső tárolóegységek) begyűjtésére, több személy meghallgatására és az összegyűjtött anyag tartalmának lemásolására került sor.

8 2024. február 2-án felfüggesztették a helyszíni vizsgálatot.

9 A helyszíni vizsgálat felfüggesztését követően a felperes 2024. február 2-i keltezésű dokumentumot küldött a Bizottságnak, amelyben fenntartásokat fogalmazott meg a megtámadott határozat tartalmával és a helyszíni vizsgálat lefolytatásával kapcsolatban, vitatva mind a feltételezett jogsértés tárgyi és időbeli hatályát, mind pedig a Bizottság ellenőrei által a helyszíni vizsgálat során tett bizonyos kérelmeket.

10 2024. március 4-én a helyszíni vizsgálatot a Bizottság brüsszeli (Belgium) helyiségeiben folytatták. A vizsgálat 2024. március 7-én fejeződött be.

II. A felek kérelmei

11 A felperes lényegében, beadványainak utolsó változata szerint azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

12 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

13 Elöljáróban eljárási szempontból meg kell állapítani, hogy az ellenkérelem szakaszában a Bizottság magyarázatokat és ténybeli elemeket közölt annak érdekében, hogy a Törvényszék meg tudja állapítani, hogy rendelkezik-e kellően komoly valószínűsítő körülményekkel ahhoz, hogy felmerüljön a versenyszabályok megsértésének gyanúja, és így igazolja azt a döntését, hogy a felperes helyiségeiben gyakorolja a helyszíni vizsgálati jogkörét.

14 E közleményt követően a Törvényszék két sor pervezető intézkedést fogadott el annak érdekében, hogy egyrészt beszerezze a felperes e magyarázatokra és bizonyítékokra vonatkozó észrevételeit, másrészt pedig, hogy pontosításokat kapjon a Bizottságtól a megtámadott határozatban szereplő bizonyos állításokkal kapcsolatban.

15 Az első pervezető intézkedések keretében a felperesnek lehetősége volt arra, hogy a keresetlevélben előadott érvelést írásban kiigazítsa, figyelembe véve azokat a fejleményeket, amelyekről az ellenkérelem és mellékletei tanulmányozása során szerzett tudomást. A második pervezető intézkedések keretében a felperesnek lehetősége volt arra, hogy írásban nyilatkozzon a Bizottság által az első pervezető intézkedésekre válaszul előterjesztett magyarázatokról és bizonyítékokról. A tárgyalás azt is lehetővé tette a felperes számára, hogy a Bizottság által a második pervezető intézkedések keretében előterjesztett észrevételekről nyilatkozzon a felperes által az első pervezető intézkedésekre adott válaszokról.

16 Így a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet a Bizottság által közölt magyarázatok és ténybeli elemek figyelembevételével kell megvizsgálni, amelyek tartalmát a későbbiekben a helyszíni vizsgálatnak való alávetést elrendelő határozat igazolásához kellően komoly valószínűsítő körülményeknek való minősítésük vizsgálata során ismertetik.

17 A megsemmisítés iránti kérelem alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt az EUMSZ 296. cikk és az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdésének a megtámadott határozat elégtelen indokolása miatti megsértésére, a másodikat pedig az otthona és kapcsolattartása tiszteletben tartásához való alapvető jog – más néven „a magánlakás sérthetetlenségéhez való jog” vagy „a magánélethez való jog” – megsértésére alapítja, azzal az indokkal, hogy a megtámadott határozat önkényes és aránytalan.

18 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy bár a jelen keresettel megtámadott jogi aktus valóban a szóban forgó helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat, és bár a felperes által hivatkozott valamennyi jogalap kizárólag e határozat megsemmisítésére irányul, az eljárás írásbeli szakaszában megfogalmazott egyes megjegyzései és érvei a Bizottság által a megtámadott határozat értelmében elvégzett helyszíni vizsgálat lefolytatására vonatkoznak.

19 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat alkalmazásának módja nincs kihatással a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat jogszerűségére, és hogy valamely vállalkozás nem hivatkozhat a helyszíni

vizsgálat lefolytatása során elkövetett jogsértésekre annak a határozatnak a megsemmisítésére irányuló kérelme alátámasztására, amely alapján a Bizottság ezt a helyszíni vizsgálatot lefolytatja (lásd: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd még e tekintetben: Pitruzzella főtanácsnok Les Mousquetaires és ITM Entreprises kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-682/20 P, EU:C:2022:578, 67. és 68. pont).

20 Mindemellett, mivel a felperes nem állítja, hogy maga a helyszíni vizsgálat lefolytatása lenne az oka annak, hogy a megtámadott határozat indokolása elégtelen, vagy hogy a felperes magánszféráját jogellenesen sértették meg, meg kell állapítani, hogy a felperes csak azért hívta fel a figyelmet a helyszíni vizsgálat lefolytatására, hogy illusztrálja a felperest helyszíni vizsgálatnak való alávetésre kötelező határozatban engedélyezett beavatkozás indokolásával vagy terjedelmével kapcsolatos egyértelműség vagy pontosság állítólagos hiányát (lásd analógia útján: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 23. és 24. pont).

21 Ennélfogva a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló jogalapok vizsgálata során tehát ebből a szempontból kell értékelni a szóban forgó megjegyzéseket és érveket.

A. Az indokolás elégtelenségére alapított első jogalapról

22 A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat túlságosan szűkszavú, általános, homályos és kétértelmű tartalma miatt nem tesz eleget az indokolási kötelezettségnek. A megtámadott határozat indokolása az „és/vagy”, „különösen”, „beleértve” és „legalább” kifejezések használata miatt pontatlan és kiterjesztő. Ennélfogva a feltételezett jogsértés tárgyi és időbeli hatálya kétértelmű, indokolatlan vagy észszerűtlen, ami megakadályozta a felperest abban, hogy egyértelműen megértse, hogy mit rónak fel neki, és ennélfogva megfosztja attól a lehetőségtől, hogy teljes mértékben megvédje jogait.

23 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

1. Előzetes észrevételek

24 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az európai uniós intézmények jogi aktusainak az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásának igazodnia kell a szóban forgó jogi aktus természetéhez, továbbá világosan és egyértelműen ki kell fejtenie a kibocsátó érvelését úgy, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, és az uniós bíróságok felülvizsgálhassák a hivatkozott indokokat (lásd: 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítélet, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére, és a címzettje magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítélet, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Figyelembe kell venni a Bizottság vizsgálatának jogi hátterét is. Az 1/2003 rendelet 4. cikke és 20. cikkének (1) bekezdése ugyanis olyan helyszíni vizsgálati jogkört ruház a Bizottságra, amely a Bizottság azon feladatát szolgálja, hogy védje a belső piacon belüli torzulásmentes versenyt és szankcionálja az ezen piac versenyszabályainak esetleges megsértését (lásd: 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítélet, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Ami tehát konkrétabban a Bizottság vizsgálati határozatait illeti, az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdéséből következik, hogy annak fel kell tüntetnie különösen a vizsgálat tárgyát és célját. Ezen különös indokolási kötelezettség, amint azt a Bíróság megállapította, alapvető követelménynek minősül, nemcsak azért, hogy az érintett vállalkozások területén tervezett vizsgálat indokoltsága kitűnjön, hanem azért is, hogy e vállalkozások megérthessék együttműködési kötelességük mértékét védelemhez való joguk megtartása mellett (lásd: 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítélet, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság nem köteles a feltételezett jogsértésekről birtokában lévő valamennyi információt közölni a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat címzettjével, és nem köteles e jogsértések pontos jogi minősítésére, amennyiben világosan megjelöli a vizsgálni kívánt feltételezéseket (lásd ebben az értelemben: 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítélet, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Noha a Bizottságnak a lehető legpontosabban meg kell jelölnie, mit keres, valamint azokat az elemeket, amelyekre a vizsgálatnak ki kell terjednie, a vizsgálati határozatban nem feltétlenül kell pontosan meghatározni az érintett piacot, a feltételezett jogsértések jogi minősítését vagy a jogsértések elkövetésének idejét, feltéve hogy e vizsgálati határozat a fenti 24–28. pontban említett alapvető elemeket tartalmazza (lásd: 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítélet, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Tekintettel ugyanis arra, hogy a helyszíni vizsgálatokra a vizsgálat elején kerül sor, a Bizottságnak általában még nem állnak rendelkezésére a konkrét jogi értékeléshez szükséges pontos információk, és először még ellenőriznie kell gyanújának helytállóságát, valamint az események kiterjedését, hiszen a helyszíni vizsgálat célja éppen a gyanított jogsértésre vonatkozó bizonyítékok összegyűjtése (lásd ebben az értelemben: 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítélet, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

2. A szűkszavú vagy általános indokolásra alapított kifogásról

31 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat a helyszíni vizsgálat tárgyára és céljára vonatkozó külön indokolást tartalmaz, amelynek célja a fenti 24–30. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az, hogy kitűnjön a felperes helyiségeiben tervezett vizsgálat indokoltsága, és lehetővé tegye a felperes számára, hogy a védelemhez való jogának megőrzése mellett megértse együttműködési kötelezettségének terjedelmét. Az említett indokolás így a Bizottságot terhelő azon kötelezettségnek kíván eleget tenni, hogy egyértelműen kifejtse az általa vizsgálni kívánt gyanúkat, és a lehető legpontosabban jelölje meg, hogy mit keresnek, és mely elemekre kell a vizsgálatnak vonatkoznia, anélkül azonban, hogy a Bizottság köteles lenne közölni

a felperessel a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat közlésekor rendelkezésére álló valamennyi információt, vagy hogy köteles lenne elvégezni e határozatban egy olyan jogsértés pontos jogi minősítését, amely elkövetésének még csak a gyanúja áll fenn, és amelyet még nem bizonyítottak.

32 E tekintetben a megtámadott határozatnak a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját ismertető 1. cikkéből kitűnik, hogy a Bizottság gyanúja a felperes olyan megállapodásokban vagy magatartásokban való esetleges részvételére vonatkozik, amelyek ellentétesek az EUMSZ 101. cikkel és az EGT-Megállapodás 53. cikkével, amelyek „az EGT-ben értékesített új cseregumiabroncsok árának (különösen a nagykereskedelmi áraknak) az összehangolására” (a továbbiakban: feltételezett összehangolás) vonatkoznak.

33 A megtámadott határozatban szereplő indokolás több pontosítást is tartalmaz, amelyek lehetővé teszik a Bizottság által feltételezett összehangolás pontosabb körülhatárolását, amely „különösen a nagykereskedelmi árakra” vonatkozik (a megtámadott határozat 1. cikke és (2) preambulumbekezdése), amely magában foglalta „a vállalkozások arra irányuló nyilvános közleményeinek szándékos felhasználását, hogy tájékoztassák egymást jövőbeli szándékaikról és árképzési stratégiáikról annak érdekében, hogy befolyásolják árpolitikájukat” (a megtámadott határozat 1. cikke), és különösen „[a gumiabroncsgyártók közötti] kereskedelmi szempontból érzékeny információk cseré[jét] (beleértve a mindenki számára hozzáférhető nyilvános csatornákon folytatott információcserét), hogy befolyásolják árpolitikájukat” (a megtámadott határozat 3. cikke).

34 A felperes állításával ellentétben az ilyen indokolás nem tekinthető szűkszavúnak vagy általánosnak, mivel kifejti azokat a gyanúkat, amelyeket a Bizottság a helyszíni vizsgálat során a feltételezett összehangolással kapcsolatban vizsgálni kívánt, és megjelöli, hogy mit kerestek, valamint azokat az elemeket, amelyekre a vizsgálatnak ki kellett terjednie.

3. A homályos, kétértelmű, pontatlan vagy kiterjesztő indokolásra alapított kifogásról és annak a felrótt tények megértésére gyakorolt következményeiről

35 Ami azt a kérdést illeti, hogy a megtámadott határozat indokolása világos és a lehető legpontosabb-e, az indokolás vizsgálatának szakaszában meg kell győződni arról, hogy a feltételezett összehangolás Bizottság általi leírása nem tartalmaz-e olyan pontatlanságokat vagy kétértelműségeket, hogy a felperes ne tudja megérteni együttműködési kötelezettségének terjedelmét, és ezzel egyidejűleg megőrizni a védelemhez való jogát a fenti 24–30. pontban említett ítélkezési gyakorlat értelmében.

36 E tekintetben az alternatív javaslat „és/vagy” alkalmazása a feltételezett összehangolás – amely a Bizottság szerint mind vállalkozások közötti megállapodások, mind pedig összehangolt magatartások révén megvalósulhat – formájának leírásában, nem jár különös következménnyel a felperesre nézve. A jelen ügyben ugyanis a vállalkozások közötti megállapodás vagy összehangolt magatartás feltételezett összehangolásának pontos jogi minősítése olyan értékeléstől függ, amely a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat megszövegezésének időpontjában nem követelhető meg (lásd ebben az értelemben: 2014. június 25-i Nexans és Nexans France kontra Bizottság ítélet, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 36. és 37. pont). Ezenkívül mindenesetre e minősítés eredménye a jelen ügyben nem tűnik alkalmasnak arra, hogy megváltoztassa a felperes együttműködési kötelezettségének terjedelmét vagy a védelemhez való jogának a helyszíni vizsgálat során fennálló terjedelmét. A tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésre tehát a felperes nem tudott rá nézve ilyen következményt azonosítani a jelen ügyben.

37 Ami a „különösen” vagy „beleértve” szavaknak a Bizottság gyanújának leírására történő használatát illeti, azok használata megkönnyíti azon utalások megértését, amelyeknek e kifejezések részét képezik, vagyis „különösen a nagykereskedelmi árak” és „beleértve a mindenki számára hozzáférhető nyilvános csatornákon folytatott információcserét”, lehetővé téve a felperes számára, hogy pontosabban körülhatárolja a vele szemben akkor felrótt tényezőket, amikor arra kötelezik, hogy helyszíni vizsgálatnak vesse alá magát.

38 Egyrészt ezek az információk a feltételezett összehangolás tartalmát szemléltetik. Így a Bizottság gyanúja a versenyszabályok olyan megsértésére vonatkozik, amely az EGT-ben értékesített személygépkocsik és tehergépjárművek új cseregumiabroncsai árának összehangolásában nyilvánult meg. Annak jelzésével, hogy a feltételezett összehangolás „különösen” – azaz olyan módon, amelyet érdemes megállapítani – a nagykereskedelmi árakra vonatkozik, a Bizottság pontosítással szolgál arról, hogy mit rónak fel a felperesnek. Hasonlóképpen, hangsúlyozva, hogy a főbb gumiabroncsgyártók – köztük a felperes – árainak összehangolására a szándékaikra és árstratégiáikra vonatkozó, üzleti szempontból érzékeny információk cseréje révén került sor, „beleértve” a mindenki számára hozzáférhető nyilvános csatornákon folytatott információcserét, vagy magában foglalja a vállalkozások nyilvános közleményeinek szándékos felhasználását is, a Bizottság kifejti a feltételezett összehangolást.

39 Másrészt a „különösen” vagy „beleértve” kifejezések használata lehetővé teszi annak megértését, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk nem csak az ezen utalásokat követő elemekre vonatkoznak. A Bizottság gyanúja így tágabb értelemben az EGT-ben a személygépkocsikra és tehergépjárművekre vonatkozó új cseregumiabroncsok árainak, nem pedig csupán a nagykereskedelmi áraknak a gyártók általi összehangolására vonatkozik, és azt jelenti, hogy a mindenki számára hozzáférhető, nyilvános csatornákon kívüli egyéb eszközöket is fel lehetett használni az e gyártók árképzési szándékaira és stratégiáira vonatkozó érzékeny kereskedelmi információk cseréjére.

40 A „különösen” vagy a „beleértve” kifejezések használata arra enged következtetni, hogy a szolgáltatott illusztrációk nem jelentenek kimerítő információkat a feltételezett jogsértés tárgyi hatályára vonatkozóan.

41 Ami a „legalább” kifejezésnek a feltételezett összehangolás időbeli dimenziójának meghatározása érdekében történő használatát illeti, a megtámadott határozat (4) preambulumbekezdésének első mondatából kitűnik, hogy ez az összehangolás „legalább” egy fő időszak során kezdődött, hogy nem zárható ki, hogy korábban kezdődött, és hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában még folyamatban volt. E preambulumbekezdés második mondatából az is kitűnik, hogy az elemek arra utalnak, hogy „legalább” egy korábbi időszakban előzetes összehangolásra került sor az EGT-ben értékesített személygépkocsik és teherautók új cseregumiabroncsai tekintetében.

42 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság azáltal, hogy saját kezdeményezésére határozott úgy, hogy bizonyos információkat szolgáltat a feltételezett összehangolás időbeli kiterjedéséről, úgy ítélte meg, hogy ezen információkat meg kell említeni a megtámadott határozatban annak érdekében, hogy a felperes megérthesse együttműködési kötelezettségének terjedelmét, és megóvja védelemhez való jogát a helyszíni vizsgálat során. Ezek az információk tehát az indokolás részét képezik, és mint ilyenek, lehetővé teszik azon elemek meghatározását, amelyekre a vizsgálatnak ki kell terjednie.

43 Így meg kell állapítani, hogy a fenti 41. pontban kifejtett indokolás lehetővé teszi a felperes számára, hogy megértse a megtámadott határozat hatályát, a Törvényszék számára pedig azt, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét. Ez az indokolás ugyanis megemlíti egyrészt, hogy a feltételezett összehangolás „legalább” a fő időszak során „kezdődött”, anélkül hogy kizárható lenne, hogy „korábban kezdődött”, és hogy „még folyamatban van”, másrészt pedig, hogy a bizonyítékok „legalább” a korábbi időszak során történő előzetes összehangolásra utalnak. Az említett indokolás lehetővé teszi annak megértését is – amit a Bizottság a Törvényszék előtt megerősít –, hogy a feltételezett jogsértés hosszú ideig tarthatott, vagyis a korábbi időszaktól a megtámadott határozatban említett fő időszak végéig, vagy pedig annak megértését, hogy a feltételezett jogsértés legalább a korábbi időszakban kezdődött, és legalábbis a fő időszak során újrakezdődött, és ebben az esetben meg kell vizsgálni, hogy a jogsértés folytatólagos vagy ismétlődő volt-e, ideértve a köztes időszakot is, amely a korábbi időszakot a megtámadott határozatban említett fő időszaktól elválasztotta.

44 E jelentések, amelyeket a felperes megérthetett, lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a felperes nem volt olyan helyzetben, amelyben akadályoztatva lett volna abban, hogy világosan megértse a Bizottság gyanúit, és ennélfogva megfosztották volna attól a lehetőségtől, hogy a megtámadott határozat közlését követően teljes mértékben megvédje a védelemhez való jogát.

45 E tekintetben meg kell állapítani, amint azt a Bizottság teszi, hogy ez az indokolás lehetővé tette a felperes számára, hogy arra hivatkozzon, hogy a megtámadott határozatban említett két időszak közötti időszakot illetően a legcsekélyebb ténykörülményre sem hivatkoztak.

46 Hasonlóképpen, tágabb értelemben a felperesnek a feltételezett jogsértés tárgyi és időbeli hatályára vonatkozó indokolás kétértelműségére, indokolatlanságára vagy észszerűtlenségére vonatkozó érvelése valójában nem utal megértési problémára, hanem lényegében azon az elgondoláson alapul, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban a gyanújának tartalmára vonatkozóan szolgáltatott információkat nem támasztják alá kellően komoly valószínűsítő körülmények.

47 Az ilyen kérdések, amelyek nem magára az indokolás fennállására, hanem a hivatkozott gyanú igazolására alkalmas valószínűsítő körülmények fennállására vonatkoznak, ezt követően a második jogalap keretében kerülnek vizsgálatra, figyelembe véve a Bizottság által annak érdekében közölt magyarázatokat és ténybeli elemeket, hogy lehetővé tegyék az olyan közigazgatási jellegű határozat bírósági felülvizsgálatát, amely a címzettjét arra kötelezi, hogy az e határozatban kifejtett okokból helyszíni vizsgálatnak vesse alá magát.

48 A fentiekből következik, hogy az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani, mivel a megtámadott határozat indokolása az EUMSZ 296. cikknek megfelelően lehetővé teszi a felperes számára, hogy megismerje a meghozott intézkedés indokait, a Törvényszék számára pedig azt, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét. Ezen indokolás az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdésének megfelelően kellőképpen megjelöli a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját ahhoz, hogy a felperes helyiségeiben tervezett vizsgálat indokoltsága kitűnjön, és lehetővé tegye számára, hogy a védelemhez való jogának megőrzése mellett megértse együttműködési kötelezettsége terjedelmét.

B. A felperes otthona és kapcsolattartása tiszteletben tartásához való jogának megsértésére alapított második jogalapról

49 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat nem tartja tiszteletben az otthona és kapcsolattartása tiszteletben tartásához való jogot, amelyet „a magánlakás sérthetetlenségéhez való alapvető jognak” is neveznek. E jogalap két részre tagolódik. Egyrészt a megtámadott határozat önkényes, mivel a Bizottság nem rendelkezik olyan kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek lehetővé tennék számára annak feltételezését, hogy a felperes versenyjogi jogsértésben vett részt. Másrészt a megtámadott határozat a működésébe és teljesítményébe való aránytalan beavatkozásnak minősül. Előzetesen a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy tekintettel az [EUMSZ] 101. cikk horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról szóló iránymutatásra (HL 2023. C 259., 1. o.; a továbbiakban: 2023. évi iránymutatás) alapított példa és a feltételezett összehangolás közötti hasonlóságra, a jelen ügy egyetlen célja csupán az, hogy anélkül vázolja fel az e példában említett elméleti esetet, hogy figyelembe venné a vizsgált helyzet sajátosságait.

1. Előzetes észrevételek

50 Meg kell állapítani, hogy valamely jogi személy a természetes személyhez hasonlóan hivatkozhat az otthona sérthetetlenségéhez való alapvető jogra, amely a magánélet védelmének keretébe illeszkedik.

51 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a bármely természetes vagy jogi személy magántevékenységi körébe való önkényes vagy aránytalan közhatalmi beavatkozás elleni védelem követelménye az uniós jog általános elvét képezi (lásd: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; fellebbezés alapján helybenhagyta a 2020. január 30-i České dráhy kontra Bizottság ítélet (C-538/18 P és C-539/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:53).

52 Arra is rá kell mutatni, hogy a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő alapvető jog az uniós jog általános elve, amely az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 7. cikkében jut kifejezésre, amely az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény 8. cikkének felel meg (lásd: 2015. június 18-i Deutsche Bahn AG és társai kontra Bizottság ítélet, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 A Charta 7. cikke értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák. A Charta 52. cikkének (1) bekezdése pontosítja e tekintetben, hogy e jogok gyakorlásának korlátozására csak a törvény által, e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával, valamint az arányosság elvére figyelemmel csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.

54 Hasonlóképpen, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikke szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák, és e jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az szükséges egy demokratikus társadalomban.

55 A gyakorlatban a jogi személy tevékenységi körének a közhatalom önkényes vagy aránytalan beavatkozásával szembeni védelme, valamint a magánlakás sérthetetlenségéhez való alapvető jog, vagyis a jogi személy otthonának és kapcsolattartásának tiszteletben tartásához való jog tiszteletben tartása érdekében egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak azon meghatározott ténybeli és jogi helyzet valóságának és jelentőségének bizonyításához szükséges iratok begyűjtésére kell irányulnia, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság már rendelkezik olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményeknek minősülő információkkal, amelyek alapján feltételezhető a versenyszabályok megsértése (lásd: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 Másként fogalmazva, az olyan, kellően komoly valószínűsítő körülmények rendelkezésre állása, amelyek alapján feltételezhető a versenyszabályok megsértése, annak *sine qua non* feltétele, hogy a Bizottság az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében elrendelhesse a helyszíni vizsgálatot (2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 36. pont).

57 Másrészt, továbbra is a fenti 51–56. pontban említett elvek tiszteletben tartása érdekében, meg kell állapítani, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat tartalma nem haladhatja meg a valószínűsítő körülmények alapján feltételezhető jogsértés terjedelmét (2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 37. pont).

58 Mivel ugyanis a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat indokolása körülírja a Bizottság tisztviselőinek jogköreit, kizárólag a helyszíni vizsgálat tárgyát képező dokumentumok kutathatók fel (2015. június 18-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 60. pont). A fenti 51. pontban említett általános elvvel tehát ellentétes a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban alkalmazott olyan megfogalmazás, amely e jogkört azon túlra kiterjeszti, mint ami a határozat meghozatalának időpontjában a Bizottság rendelkezésére álló, kellően komoly valószínűsítő körülményekből következne (lásd: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59 Ebben az összefüggésben kell értékelni a felperesnek a megtámadott határozat önkényes vagy aránytalan jellegére vonatkozó érvelését, tekintettel az otthonának és kapcsolattartásának tiszteletben tartásához való jogra.

2. A 2023. évi iránymutatásban hivatkozott példa és a feltételezett összehangolás közötti hasonlóságról

60 A felperes megkérdőjelezi a megtámadott határozat indokolását, szükségességét, illetve arányosságát, mivel úgy tűnik, hogy annak célja egy, az ítélkezési gyakorlatban nem megalapozott és nyilvános konzultáció tárgyát nem képező példa alkalmazása. Így röviddel a helyszíni vizsgálatot megelőzően a Bizottság a 2023. évi iránymutatásban példát hozott fel a versenyszabályok megsértésének új esetére. Ez a példa nem szerepelt az iránymutatás nyilvános konzultáció tárgyát képező tervezetében, és nem tartalmaz semmilyen utalást sem az ítélkezési gyakorlatra, sem a határozathozatali gyakorlatra. Ennélfogva meglepő az e példa és a megtámadott határozat közötti hasonlóság, amely lényegében az *earnings calls* (az eredményekről szóló konferenciahívások) átírására, az áremelések egyoldalú nyilvános bejelentéseire és az árrések fenntartásával kapcsolatos állítólagos ágazati fegyelemre vonatkozó információkra hivatkozik.

61 A Bizottság úgy érvel, hogy még ha fennállna is a hivatkozott hasonlóság, a felperes nem fejti ki, hogy ez mennyiben teszi önkényessé és aránytalanná a megtámadott határozatot.

62 A jelen ügyben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozat indokolását lehetővé tévő magyarázatok és ténybeli elemek bemutatásában először is azzal érvelt, hogy értékelése szerint a vállalkozások nyilvános nyilatkozatai megkönnyíthették az összehangolást, és kiegészíthették, sőt a versenyellenes összejátszások végrehajtása érdekében fel is válthatták a titkos közléseket. E feltételezés figyelembevétele érdekében a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a 2023. évi iránymutatásában szereplő, az információcsere összeegyeztethetőségére vonatkozó részben az „egyoldalú nyilvános bejelentésekre" vonatkozó példát mutatott be. Ez a példa, amely a 2023. évi iránymutatás 432. pontjában szereplő 4. példának felel meg, a következő:

„A helyzet: Egy homogén termék egyik fő gyártójának vezérigazgatója egy rendszeres eredményhívás során nyilvánosan utal arra, hogy reagálni kell a közelmúltbeli nyersanyagár-emelkedésekre, és az egész ágazatra kiterjedő áremeléssel kell kezelni a jelenlegi, túl alacsony haszonkulcsot. Megemlíti, hogy minden olyan áremelést követni fog, amelyet a versenytársak jelentenek be a piacon. Hangot ad azon meggyőződésének is, hogy az ágazat »eléggé fegyelmezett« ahhoz, hogy tudja, mire van szükség ahhoz, hogy »újra rendbe tegye a haszonkulcsot«. Elmondása szerint ugyanis az ágazat tíz évvel ezelőtt már sikeresen emelt árat, amikor a mostanihoz hasonló helyzetben volt.

Elemzés: A vezérigazgatónak az eredményhívásban tett kijelentései az összejátszásra való egyoldalú felhívásként értelmezhetők. Az a tény, hogy a bejelentés nyilvános, önmagában nem zárja ki, hogy a[z EUMSZ] 101. cikk (1) bekezdése értelmében összehangolt magatartásnak minősüljön. Ezek a kijelentések potenciális fókuszpontként szolgálhatnak a versenytársak közötti összehangoláshoz. Ha például más versenytársak olyan, ezzel egyidejű kijelentéseket tesznek vagy piaci magatartást tanúsítanak, amelyek bizonyítják, hogy saját jövőbeli piaci magatartásuk meghatározásakor figyelembe vették az összejátszásra való felhívást, a jogi és gazdasági háttértől függően a magatartás a[z EUMSZ] 101. cikk (1) bekezdése értelmében versenykorlátozó célúnak minősülhet. Más versenytársak mérsékelhetik ezt a kockázatot azáltal, hogy nyilvánosan elhatárolódnak a bejelentésektől, vagy bejelentik őket a hatóságoknak."

63 Ugyanígy meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság az EUMSZ 101. cikkel ellentétes olyan magatartással kapcsolatos gyanúra hivatkozott, amely „az EGT-n belül a fő gumiabroncsgyártók […] összehangolására vonatkoznak a személygépkocsik és tehergépjárművek új cseregumiabroncsaira vonatkozó árak tekintetében", amely magatartás magában foglalta „a vállalkozások arra irányuló nyilvános közleményeinek szándékos felhasználását, hogy tájékoztassák egymást jövőbeli szándékaikról és árképzési stratégiáikról annak érdekében, hogy befolyásolják árpolitikájukat", és amely magatartáshoz vezetett, különösen „[a gumiabroncsgyártók [közötti] kereskedelmi szempontból érzékeny információk cseré[jét] (beleértve a mindenki számára hozzáférhető nyilvános csatornákon folytatott információcserét), hogy befolyásolják árpolitikájukat".

64 Mindazonáltal, amennyiben bizonyos hasonlóság áll fenn a 2023. évi iránymutatás 432. pontjának 4. példájában hivatkozott helyzet és a feltételezett összehangolás között, e hasonlóság önmagában nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a megtámadott határozat, amelyről az első jogalap vizsgálatát követően már megállapítást nyert, hogy megfelel az indokolási kötelezettségnek, ezért önkényes vagy aránytalan volt.

65 Egyrészt ugyanis általánosságban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottságnak mint a versenypolitika végrehajtásáért felelős intézménynek lehetősége van arra, hogy iránymutatásokban iránymutatást adjon azon magatartások versenyjoggal való összeegyeztethetőségének értelmezésére vonatkozóan, amelyeket még nem szankcionáltak.

66 Másrészt, ami közelebbről a jelen ügyet illeti, a Bizottság által az ellenkérelemben szolgáltatott magyarázatokból és bizonyítékokból kitűnik, hogy a megtámadott határozatot olyan eljárás végén fogadták el, amely olyan sajátos helyzet azonosításából állt, amely megfelelt a Bizottság által a versenypolitika végrehajtásával kapcsolatos feladata címén meghatározott kritériumoknak.

67 E körülmények között az ügy iratainak egyetlen eleme sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a megtámadott határozatot kizárólag a 2023. évi iránymutatásban hivatkozott példa ismertetése céljából fogadták el. Éppen ellenkezőleg, a Bizottság által az ellenkérelemben és az első pervezető intézkedésekre adott válaszban szolgáltatott magyarázatok és bizonyítékok inkább arra engednek következtetni, hogy a megtámadott határozat objektív módon meghatározott elvek végrehajtásából ered, anélkül hogy konkrét ágazatot vagy vállalkozásokat célozna meg (lásd a lenti 91–104. pontot).

68 Következésképpen a 2023. évi iránymutatásban hivatkozott példa és a jelen ügyben feltételezett összehangolás közötti hasonlóság önmagában nem kérdőjelezheti meg a megtámadott határozat szükségességét vagy arányosságát. A felperes által e tekintetben előterjesztett érvelést tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.

3. A megtámadott határozat önkényes jellegére alapított első részről

69 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat önkényes jellegű, amely lehetővé tette a Bizottság számára, hogy helyiségeire és kommunikációira irányuló feltáró vizsgálatot folytasson. Először is a megtámadott határozat anélkül említi, hogy „a Bizottság információkkal” és „bizonyítékokkal rendelkezik” a feltételezett összehangolással kapcsolatban, hogy további útmutatást adna azok jellegére, formájára, időpontjára és forrásukra vonatkozóan. Másodszor a részletek e hiánya, valamint a feltételezett összehangolás pontatlan és hiányos leírása arra enged következtetni, hogy a Bizottság nem rendelkezett kellően komoly valószínűsítő körülményekkel ahhoz, hogy alátámassza gyanúját. Az uniós bíróság feladata tehát annak meghatározása, hogy a Bizottság rendelkezett-e ilyen valószínűsítő körülményekkel. Harmadszor, a mindenki számára hozzáférhető nyilvános csatornákon keresztül történő kommunikációra vagy az ár fogalmának nem részletes, átfogó értékelésére helyezett hangsúly az ipari árképzés nyilvánvaló figyelmen kívül hagyását jelenti, amely különösen összetett, és nem korlátozható néhány nyilatkozatra. E félreértés hatástalanná teszi a helyszíni vizsgálatnak a megtámadott határozatban leírt igazolását.

70 A Bizottság vitatja a felperes érveit. A Bizottság kellően komoly valószínűsítő körülményekkel rendelkezik ahhoz, hogy gyanítsa a megtámadott határozatban hivatkozott versenyellenes magatartás fennállását, és ily módon igazolja a helyszíni vizsgálatot, amint az a Törvényszékkel közölt bizonyítékokból kitűnik.

71 A jelen ügyben azt kell meghatározni, hogy egyrészt a Bizottság rendelkezett-e olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján feltételezhette, hogy a felperes megsértette a versenyszabályokat, másrészt pedig, hogy a helyszíni vizsgálatnak a megtámadott határozatban behatárolt terjedelme arra a jogsértésre korlátozódott-e, amelyet a Bizottság a valószínűsítő körülmények alapján feltételezhetett.

a) A megtámadott határozatban a Bizottság rendelkezésére álló valamennyi információ közlése szükségességének hiányáról

72 Rá kell mutatni arra, hogy a felek egyetértenek abban, hogy bár a Bizottságnak a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban bizonyos információkat kell szolgáltatnia, nevezetesen az alapul szolgáló gyanú ismertetését, és azt, hogy olyan valószínűsítő körülmények állnak rendelkezésére, amelyek lehetővé teszik e gyanú komoly alátámasztását, az említett határozatnak nem kell tartalmaznia a vizsgálat e szakaszában a Bizottság rendelkezésére álló valamennyi információt. Egyensúlyt kell teremteni a között, amit a megtámadott határozatban ismertetni kell, és a között, amit nem szükséges megjelölni.

73 Ilyen egyensúlyra az ítélkezési gyakorlat többször hivatkozik.

74 Így, noha a Bizottság nem köteles a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat címzettjével közölni a feltételezett jogsértéssel kapcsolatban rendelkezésére álló valamennyi információt, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban a lehető legpontosabban meg kell jelölnie az általa vizsgálni kívánt gyanút, vagyis azt, hogy mit keresnek, és azokat az elemeket, amelyekre a helyszíni vizsgálatnak ki kell terjednie (lásd: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 38. és 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

75 Ugyanígy, bár a helyszíni vizsgálat igazoltságának megállapításához a Bizottság köteles a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban részletesen nyilvánvalóvá tenni, hogy a Bizottság olyan jelentős információkkal és tárgyi jellegű valószínűsítő körülményekkel rendelkezik, amelyek alapján feltételezhető, hogy a helyszíni vizsgálattal érintett vállalkozás megsértette a versenyszabályokat, nem lehet arra kötelezni, hogy az előzetes vizsgálati szakaszban a feltételezett jogsértéseken túl megjelölje azokat a valószínűsítő körülményeket, amelyeket vizsgálni szándékozik, azaz azokat az elemeket, amelyek a Bizottságot arra vezették, hogy számoljon az EUMSZ 101. cikk megsértésének lehetőségével. Ugyanis egy ilyen kötelezettség megkérdőjelezné az ítélkezési gyakorlat által kialakított, a vizsgálat hatékonyságának megőrzése és az érintett vállalkozás védelemhez való jogának megőrzése közötti egyensúlyt (lásd analógia útján: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

76 A fentiekből következik, hogy a megtámadott határozatban a Bizottságnak a számára megfelelőnek tűnő formában kellett bemutatnia gyanújának tartalmát, és pontosítania kellett, hogy rendelkezik olyan valószínűsítő körülményekkel, amelyek lehetővé teszik azok alátámasztását, valamint adott esetben annak ellenőrzését, hogy az ilyen határozat nem sértette-e indokolatlanul az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásához való jogot.

77 Ebben az összefüggésben, ellentétben azzal, amit a felperes állít, nem róható fel a Bizottságnak, hogy a megtámadott határozatban jelezte, hogy a feltételezett összehangolásra vagy annak egyes szempontjaira vonatkozó „információkkal” és „bizonyítékokkal rendelkezik”, anélkül hogy ezen elemek jellegére vagy formájára vonatkozóan az abban említettnél több információt, vagy akár azok időpontját és forrását pontosítaná. Ilyen tájékoztatásra vagy pontosításra nincs szükség abban az időpontban, amikor a Bizottság közli a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot.

b) A Bizottság által a megtámadott határozat igazolása érdekében előterjesztett valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegéről

1) Előzetes észrevételek

78 Rá kell mutatni, hogy a felek egyetértenek abban, hogy amikor az uniós bíróságnak – mint a jelen ügyben is – el kell végeznie a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat felülvizsgálatát annak megállapítása érdekében, hogy e határozat nem önkényes jellegű-e, meg kell győződnie olyan, kellően komoly valószínűsítő körülmények meglétéről, amelyek alapján az érintett vállalkozást a versenyszabályok megsértésével gyanúsíthatják (lásd: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

79 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy abban az esetben, ha az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat címzettjeként szereplő vállalkozás olyan bizonyítási elemeket terjeszt elő, amelyek megkérdőjelezik a Bizottságnak az ilyen határozat elfogadásához rendelkezésre álló valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegét, a Törvényszéknek meg kell vizsgálnia ezeket a valószínűsítő körülményeket, és értékelnie kell azok kellően komoly jellegét (lásd: 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, T-325/16, EU:T:2018:368, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az ilyen vizsgálatra, amely megköveteli, hogy a Törvényszék közölje a Bizottság által e bizonyítás céljából relevánsnak tekintett, kellően komoly valószínűsítő körülményeket, a 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet (T-135/09, EU:T:2012:596) és a 2018. június 20-i České dráhy kontra Bizottság ítélet (T-325/16, EU:T:2018:368) alapjául szolgáló ügyekben, illetve a 2020. október 5-i Casino, Guichard-Perrachon és AMC kontra Bizottság ítélet (T-249/17, EU:T:2020:458), a 2020. október 5-i Intermarché Casino Achats ítélet (T-254/17, nem tették közzé, EU:T:2020:459); a 2020. október 5-i Les Mousquetaires és ITM Entreprises ítélet (T-255/17, EU:T:2020:460) alapjául szolgáló ügyekben került sor.

80 Ugyanis, amint az a 2015. június 18-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítéletből (C-583/13 P, EU:C:2015:404, 30–36. pont) kitűnik, a teljes körű bírósági felülvizsgálat fennállása, amelyet a felperes által a hivatkozott jogalapok alátámasztása érdekében előterjesztett bizonyítékok alapján utólagosan gyakorolnak, és amely mind jogi, mind pedig ténykérdéseket érint, lehetővé teszi az előzetes bírósági felhatalmazás hiányának ellensúlyozását, valamint annak biztosítását, hogy a helyszíni vizsgálati intézkedés összeegyeztethető a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő alapvető joggal.

81 A jelen ügyben e bírósági felülvizsgálatot a feltételezett összehangolásnak a Bizottság által a megtámadott határozatban kifejtett alapvető jellemzőire tekintettel kell gyakorolni.

82 Így anyagi jogi szempontból a feltételezett összehangolás „különösen a nagykereskedelmi árakra” vonatkozott, amely magában foglalta „a vállalkozások arra irányuló nyilvános közleményeinek szándékos felhasználását, hogy tájékoztassák egymást jövőbeli szándékaikról és árképzési stratégiáikról annak érdekében, hogy befolyásolják árpolitikájukat”, és különösen „[a gumiabroncsgyártók [közötti] kereskedelmi szempontból érzékeny információk cseré[jét] (beleértve a mindenki számára hozzáférhető nyilvános csatornákon folytatott információcserét), hogy befolyásolják árpolitikájukat”.

83 Hasonlóképpen, időbeli szempontból a gyanított összehangolásra „legalább” a fő és az azt megelőző időszak során került sor, amelyek tekintetében a Bizottság megemlítette a megfelelő éveket.

84 Arra is emlékeztetni kell, hogy a jelen ügyben a Bizottság az ellenkérelemben magyarázatokat és ténybeli elemeket közölt annak érdekében, hogy lehetővé tegye a Törvényszék számára annak eldöntését, hogy rendelkezik-e kellően komoly valószínűsítő körülményekkel ahhoz, hogy alátámassza gyanúját és igazolja a helyszíni vizsgálatot, ami megkönnyítette a Törvényszék felülvizsgálatát.

85 Azon kérdést illetően, hogy e magyarázatok és e tárgyi elemek kellően komolynak tekinthetők-e a helyszíni vizsgálat igazolásához, emlékeztetni kell a következőkre.

86 Egyrészt nem az a kérdés, hogy a vonatkozó valószínűsítő körülmények lehetővé teszik-e annak megállapítását, nem pedig csupán feltételezését, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokra tekintettel fennáll a feltételezett versenyellenes magatartás. Az ilyen kérdés még idő előtti, különösen mivel a vizsgálat e szakaszában az számít, hogy az e valószínűsítő körülményekből levonható gyanú alátámasztására irányuló helyszíni vizsgálat lehetővé tette-e a Bizottság számára, hogy összegyűjtse azokat az elemeket, amelyek a feltételezett jogsértés bizonyításához még hiányozhattak, ami így igazolja, hogy a Bizottság beavatkozik a felperes otthonának és kapcsolattartásának tiszteletben tartásához való jogába.

87 A jogsértés bizonyítékai és a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat alapjául szolgáló valószínűsítő körülmények közötti különbségtételből ugyanis az következik, hogy ez utóbbiaknak nem kell alátámasztaniuk a jogsértés fennállását és tartalmát, különben megfosztanák értelmüktől az 1/2003 rendelet 20. cikke által a Bizottságra ruházott hatásköröket. (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. március 14-i Cementos Portland Valderrivas kontra Bizottság ítélet, T-296/11, EU:T:2014:121, 59. pont).

88 Ennélfogva azon körülmény, hogy a megállapított információk különbözőképpen értelmezhetők, nem zárja ki azt, hogy kellően komoly valószínűsítő körülményeknek minősüljenek, amennyiben a Bizottság által választott értelmezés elfogadhatónak bizonyul (lásd analógia útján az információkérő határozatra vonatkozóan: 2014. március 14-i Cementos Portland Valderrivas kontra Bizottság ítélet, T-296/11, EU:T:2014:121, 59. pont). Ezen elfogadható jelleg értékelése során szem előtt kell tartani, hogy a Bizottság vizsgálati jogköre arra szolgál, hogy elősegítse olyan különféle információk felkutatását, amelyek még nem ismertek, vagy amelyeket nem sikerült teljes mértékben azonosítani (lásd: 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), amennyiben e körülmények a vizsgálatot követően kapcsolódhatnak a helyszíni vizsgálat tárgyához, valamint a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot igazoló, kellően komoly jogsértés gyanúját megalapozó valószínűsítő körülményekhez.

89 Emlékeztetni kell arra is, hogy a jogsértés gyanúját lehetővé tévő különböző valószínűsítő körülményeket nem elszigetelten, hanem összességükben kell értékelni, és azok kölcsönösen erősíthetik egymást (lásd ebben az értelemben: 2014. november 27-i Alstom Grid kontra Bizottság ítélet, T-521/09, EU:T:2014:1000, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. február 29-i EGL és társai kontra Bizottság ítélet, T-251/12, nem tették közzé, EU:T:2016:114, 150. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

90 Másrészt azt is hangsúlyozni kell, hogy a jelen ügy az előzetes vizsgálati szakasz összefüggésébe illeszkedik, vagyis olyan időpontba, amikor a Bizottság még nem foglalt állást a feltételezett jogsértés megtörténtéről. Ebben a szakaszban az a tény, hogy a Bizottság helyszíni vizsgálatot folytatott, nem jelenti azt, hogy az érintett vállalkozás versenyellenes magatartást követett volna el, és egyáltalán nem befolyásolja a folyamatban lévő vizsgálat kimenetelét. Így emlékeztetni kell arra, hogy a felperest megilleti az ártatlanság vélelme, és hogy adott esetben a végleges határozatban a Bizottságnak kell bizonyítania az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése megsértésének a megtámadott határozatban feltételezett fennállását.

2) A gyanús nyilatkozatok azonosítására alkalmazott módszerről

91 A Bizottság által előadott magyarázatok és bizonyítékok vizsgálata előtt határozni kell a feleknek a gumiabroncs-ágazat azonosítására használt módszerre vonatkozó érveiről.

92 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozat igazolását lehetővé tévő magyarázatok és ténybeli elemek bemutatásában kifejtette, hogy a versenyellenes összehangolásokra nyilvános csatornákon keresztül fordított figyelem (lásd a fenti 62. pontot) arra késztette a Bizottságot, hogy felügyelje a piacokat annak érdekében, hogy különböző ágazatokban és földrajzi területeken több százezer *earnings calls-t* elemezzen gyanús nyilvános nyilatkozatok keresése céljából. A Bizottság e tekintetben jelezte, hogy a vállalkozás vezetése és az elemzők, a befektetők és a média között rendszeresen szerveznek *earnings calls-t* e vállalkozás pénzügyi eredményeinek megvitatása érdekében, és hogy azok átiratokban szereplő tartalma a nyilvánosság számára hozzáférhető, mivel egyes vállalkozások közzéteszik azokat a honlapjukon, vagy megtekinthetők fizetős adatbázisokban.

93 A Bizottság szerint az általa végzett elemzés azon helyzetek azonosítására irányult, amelyekben a versenytárs vállalkozások vezetői különösen gyakran és hosszú időn keresztül olyan kifejezéseket használtak, amelyek összejátszásra utalhatnak. Ezen elemzés eredménye szerint a gumiabroncs-ágazat e tekintetben különbözik a többi ágazattól a gyanús nyilvános kommunikációnak a Bizottság által megállapított magas száma miatt.

94 Az első pervezető intézkedések keretében a Törvényszék felhívta a Bizottságot arra, hogy pontosítsa az általa a gumiabroncs-ágazat azonosítása érdekében tett lépések tartalmát. Ezzel a Törvényszék helyt adott a felperes által a Bizottság által az ellenkérelemben közölt bizonyítékokkal kapcsolatban párhuzamosan előterjesztett észrevételeknek, amelyek szerint a gumiabroncs-ágazat azonosításával kapcsolatban közölt információk nagyon kitérő jellegűek voltak, és nem tették lehetővé azok „problematikus” jellegének magyarázatát.

95 E kérésre válaszul a Bizottság mindenekelőtt jelezte, hogy egy pénzügyi adatszolgáltatótól beszerzett több százezer *earnings calls-ból* álló adatbázist hozott létre. Azt is jelezte, hogy mennyiségileg elemezte ezen adatbázis adatait, olyan hosszú időszakra vonatkozó kulcskifejezéseket használva, amely nemcsak a fő időszakot, hanem az azt megelőző időszakot is magában foglalta (a továbbiakban: vizsgálati időszak) az esetleges összejátszásra irányuló magatartások fennállásának, és így azon ágazatoknak az azonosítása érdekében, amelyek valamennyi *earnings calls-ait* minőségi elemzés keretében részletesebben megvizsgálják. A Bizottság állítása szerint a keresett kulcs kifejezések két kategóriáját használták: az első kategória közel száz bigramból (azaz két egymást követő szóból) áll, amelyek a releváns stratégiai üzleti döntésekhez kapcsolódnak, a második kategória pedig több mint 400 bigramból áll, amelynek

célja az arra vonatkozó nyilatkozatok azonosítása, hogy a versenytársak milyen magatartást tanúsítanak jelenleg vagy a jövőben. Válaszában a Bizottság példákat hozott fel az ezen egyes kategóriák vonatkozásában használt bigramokra.

96 Ezt követően a kapott eredményeket illetően a Bizottság megállapította, hogy bár a vizsgált *earnings calls* összességének fele nem tartalmazott semmilyen utalást a fent hivatkozott kategóriákba tartozó bigramokra, a főbb gumiabroncsgyártók *earnings calls*-ait jelentős számú olyan kommunikáció jellemzi, amely legalább egy, a stratégiai üzleti döntésekhez kapcsolódó bigramot és a versenymagatartáshoz kapcsolódó legalább egy bigramot tartalmazott. Ezenkívül ezen *earnings calls* nem elhanyagolható része a vizsgálati időszak tekintetében vizsgált, a bigramokat a leggyakrabban említő valamennyi vállalat *earnings calls-ainak* „top 5-ében" vagy „top 10-ében" helyezkedett el. A főbb gumiabroncsgyártók *earnings calls-ait* az egyik vagy másik kategóriába tartozó bigramok használatának gyakorisága is jellemezte.

97 Ezen eredmények illusztrálása érdekében a Bizottság megemlítette a főbb gumiabroncsgyártók egyes *earnings calls-ait*, amelyek mindegyike a fő vagy közvetlenül azt megelőző időszakban következett be, és amelyek tekintetében megjelölte az említett bigramok számát, az érintett bigram-kategóriát (kereskedelmi stratégia vagy versenymagatartás), valamint ezen *earnings calls* azon *earnings calls* legmagasabb szintjén való elhelyezését, amelyek leggyakrabban említették e kategória bigramjait.

98 A Bizottság e tényezők alapján állapította meg, hogy a fő gumiabroncsgyártók a többi ágazat vállalkozásaitól az összejátszásra irányuló potenciális magatartás jelzésére alkalmas bigramokat tartalmazó közlemények nagyobb számában különböznek, amelyeket ezt követően minőségileg megvizsgáltak azon összefüggés jobb megértése érdekében, amelybe az azonosított bigramok illeszkedtek. A Bizottság e tekintetben pontosította, hogy e főbb gumiabroncsgyártók *earnings calls-ainak* minőségi elemzése mind a mennyiségi elemzés eredményeként azonosított *earnings calls-ra*, mind pedig az ezen elemzés által nem azonosított *earnings calls-ra* vonatkozott. A fenti információk ily módon lehetővé tették a Bizottság számára azon kapcsolat megállapítását, amely szerinte az egyoldalú nyilvános bejelentésekből álló elméleti magatartás és a jelen ügy között állt fenn.

99 A felperes által a Bizottság eredeti mennyiségi elemzése keretében tett lépések leírására vonatkozóan előterjesztett észrevételek nem teszik lehetővé az elemzés fent kifejtett módszerének és eredményeinek megkérdőjelezését.

100 A Bizottság által tett pontosításokkal kapcsolatos észrevételeiben a felperes azt állítja, hogy a mennyiségi elemzés egyáltalán nem alkalmas arra, hogy az összejátszásra utaló legcsekélyebb jelet kimutassa. Azt állítja, hogy a bigramoknak a Bizottság által szolgáltatott példái egyáltalán nem problematikusak, mivel e bigramokat gyakran használják a gumiabroncs-ágazat vagy más ágazatok szereplői és a vonatkozó nyilatkozatokat könnyen magyarázhatják a szóban forgó termékekre, piacra vagy időszakra vonatkozó adatokkal. A felperes e tekintetben más ipari ágazatokban tevékenykedő vállalkozások vagy más gumiabroncsgyártók *earnings calls-aiból* származó kivonatokat terjeszt elő, amelyek a vitatott nyilatkozatokkal azonos jellegű nyilatkozatokat tartalmaznak. Arra is hivatkozik, hogy az ilyen nyilatkozatoknak számos indoka van, mint például az innováción alapuló ipari stratégia végrehajtása, a külső inflációs feszültségek fennállása vagy az elemzők által feltett kérdések megválaszolásának szükségessége.

101 Meg kell azonban állapítani, hogy ezek az észrevételek lényegében nem az eredeti mennyiségi elemzésre, hanem az ezt követően elvégzett minőségi elemzés eredményeire vonatkoznak.

102 Ugyanis, amint azt a Bizottság kifejti, a mennyiségi elemzés csak a gumiabroncs-ágazat azonosítását tette lehetővé abban az értelemben, hogy az adatbázisának részét képező *earnings calls* vizsgálatát követően a főbb gumiabroncsgyártók *earnings calls-ait* a keresett kulcskifejezésként használt egy vagy több bigram legalábbis figyelemre méltó jelenléte jellemezte. Márpedig, amint azt a Bizottság is kifejti, valamely bigram valamely *earnings call-ban* való jelenléte önmagában nem elegendő. Csak a Bizottság által manuális vizsgálatnak minősített úgynevezett minőségi elemzést követően tekintették úgy a vonatkozó nyilatkozatot, hogy az lehetséges összejátszásra utal. A Bizottság egyébiránt pontosítja, hogy a minőségi elemzés meghatározó volt a jelen ügyben szóban forgó nyilatkozatok azonosítása szempontjából, különösen mivel lehetővé tette számára, hogy jobban megértse azt az összefüggést, amelyben a bigramok szerepeltek, és figyelmen kívül hagyja a nem releváns dokumentumokat, vagy akár a főbb gumiabroncsgyártók potenciálisan problematikus nyilvános nyilatkozatainak azonosítását, amelyek azonosítását a mennyiségi elemzés nem tette lehetővé.

103 Úgy tűnik tehát, hogy a felperes észrevételei lényegében arra az összefüggésre vonatkoznak, amelybe a leggyakrabban egy bigram segítségével azonosított, később pedig minőségileg elemzett, azon következtetés levonását lehetővé tévő nyilatkozat illeszkedik, hogy a Bizottság számára potenciális összejátszásra utaló nyilatkozatról van szó. Ezen érvelés vizsgálatára tehát ezt követően a megtámadott határozat önkényes jellegére vonatkozó érvek értékelése keretében kerül sor, amely határozat nem kellően komoly valószínűsítő körülményeken alapul ahhoz, hogy alátámassza a hivatkozott gyanúkat.

104 Mindent egybevetve, még ha feltételezzük is – amint azt a felperes állítja –, hogy más ágazatok szereplői vagy más gumiabroncsgyártók tehettek a Bizottság által meghatározott kategóriák egyikébe vagy másikába tartozó bigramokat tartalmazó nyilatkozatokat, ez nem foszthatja meg a Bizottságot attól a lehetőségtől, hogy részletesebben megvizsgálja – amint azt minőségi szempontból tette – a gumiabroncs-ágazatot, vagy azon gumiabroncsgyártók ágazatát, amelyek a mennyiségi elemzése alapján meghatározott nyilatkozatokat tették.

3) A közölt valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegéről

105 Ebben az összefüggésben a Bizottság által közölt valószínűsítő körülmények és az e tekintetben előterjesztett észrevételek vizsgálata két következtetés levonását teszi lehetővé a kellően komoly jellegüket illetően.

i) A fő időszak során az árak összehangolására vonatkozó gyanú alátámasztásához kellően komoly valószínűsítő körülmények fennállásáról

106 Az alkalmazandó jogra tekintettel először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság által gyanított versenyellenes magatartás az árak összehangolásából, közelebbről pedig „az EGT-n belül a fő gumiabroncsgyártók (különösen a nagykereskedelmi árak) összehangolására vonatkoznak a személygépkocsik és tehergépjárművek új cseregumiabroncsaira vonatkozó árak tekintetében”.

107 Márpedig, ha bizonyítást nyer, az ilyen típusú magatartást tiltja az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének a) pontja, függetlenül attól, hogy vállalkozások közötti megállapodás vagy összehangolt magatartás formáját ölti-e, ha célja vagy hatása „a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése”. Egyébiránt az uniós jogban több vállalkozás arra irányuló közös akaratát, hogy a piaci árakat meghatározott módon rögzítsék, a Bizottság a verseny egyik legsúlyosabb megsértésének tekinti.

108 Ráadásul ténybeli szempontból meg kell állapítani, hogy – amint azt a Bizottság helyesen kifejtette – a fő gumiabroncsgyártók által az *earning calls-aik*, valamint a gumiabroncsok árára vagy az alapanyagok árára vonatkozó bejelentések alkalmával tett, a vizsgálat tárgyát képező bizonyos nyilatkozatok kellően komoly valószínűsítő körülményeknek minősültek ahhoz, hogy alátámasszák az ezen időszak során feltételezett összehangolással kapcsolatos gyanút.

– *A Bizottság által előterjesztett nyilatkozatokról*

109 A Bizottság által a fő időszak egy évének egy részében tett több *earnings calls-ban* kiemelt különböző nyilatkozatok vizsgálata lehetővé teszi annak megállapítását, hogy különböző gumiabroncsgyártók nyilvánosan ismertették szándékaikat és árstratégiáikat.

110 Így a megtámadott határozat igazolását lehetővé tévő magyarázatok és tárgyi bizonyítékok bemutatásakor a Bizottság jelezte, hogy az EGT-n belüli főbb gumiabroncsgyártóktól – köztük a felperestől – származó *earnings calls* és prezentációk számos átiratának vizsgálatát követően arra a következtetésre jutott, hogy az e gyártók által tett bizonyos nyilatkozatok gyanúsak, mivel rendszeresen nyilvánosan állást foglaltak arról, hogy versenytársaiknak milyen módon kell meghatározniuk áraikat, arról a szándékukról, hogy vezetőként vagy követőként lépjenek fel a piacon az árak terén, valamint arról, hogy hogyan reagáljanak versenytársaik árváltozásaira.

111 Ezen állítások illusztrálása érdekében a Bizottság két sor *earnings calls-ot* közölt, amelyekre a fő időszak egy évének egy részében került sor. A Bizottság ezen *earnings calls* mindegyikével kapcsolatban kiemelte azon nyilatkozatok pontos tartalmát, amelyek relevánsnak tűntek számára a gyanújának megalapozása szempontjából. A Bizottság azt is pontosította, hogy úgy véli, hogy az ilyen típusú nyilatkozatok nem felelnek meg valamely jogi követelménynek, és hogy összehasonlításképpen a más ágazatokban működő vállalkozások *earnings calls-ainak* vizsgálata megerősítette, hogy az a rendszeres jelleg, amellyel a gumiabroncsgyártók ilyen nyilatkozatokat tettek, nem felel meg a szokásos magatartásnak.

112 Ezt követően a Törvényszéknek a feltételezett összehangolás időbeli dimenziójára vonatkozó kérdésére válaszolva a Bizottság további *earnings calls-ot*, valamint prezentációt közölt. E dokumentumok kiegészítették az ellenkérelemben korábban benyújtott *earnings calls-ot*, lefedve a fő időszak vonatkozó évének másik részét (lásd a fenti 111. pontot). A Bizottság e dokumentumok mindegyike tekintetében kiemelte a nyilatkozatok pontos tartalmát, amely relevánsnak tűnt számára a szóban forgó évre vonatkozó gyanújának megalapozása szempontjából.

113 A Bizottság e tekintetben olyan nyilatkozatokra hivatkozik, amelyek a következő kifejezésekkel kezdődnek: „jelzést szeretnénk küldeni” („we want to send a signal”), a „szándékunk szerint” („we have plan to”), „a stratégia az, hogy összpontosítsunk” („the strategy is to focus on”); „arra törekszünk, hogy tartsuk magunkat” („we strive to stick to”); „mindent megteszünk annak érdekében, hogy” („we will do our best to”); „alkalmasak vagyunk” („we are able to”), valamint „nem szándékunk, hogy” („not our intention to go for”), amelyet véleménye szerint a vizsgálattal érintett gumiabroncsgyártók arra használtak, hogy nyilvánosan bejelentsenek egy olyan magatartást, amelyet elfogadtak, vagy amelyet végre fognak hajtani, vagy néha arra, hogy a versenytársaknak ilyen magatartás tanúsítását javasolják.

114 A fő időszakra vonatkozó ilyen nyilatkozatok fennállása esetén a Bizottság joggal feltételezhette, hogy legalábbis észszerűen elképzelhető, hogy ezen egyoldalú nyilvános nyilatkozatok célja az lehetett, hogy jelzést küldjenek a főbb versenytársaknak annak érdekében, hogy a szóban forgó gyártók árképzési szándékaival és stratégiáival kapcsolatban e nyilatkozatokban szereplő utalásokat átvegyék vagy figyelembe vegyék.

– *A Bizottság által megfogalmazott egyéb állításokról*

115 Amint azt a Bizottság helyesen állítja, az is hihető, hogy a minőségi elemzést követően azonosított nyilatkozatokból eredő gyanúkat a Bizottság a gumiabroncsok árára, illetve a nyersanyagok és az energia árának csökkenésére vagy emelkedésére vonatkozó egyes bejelentések vizsgálatát követően tett észrevételei is alátámasztották.

116 Egyrészt ugyanis a Bizottság pontosította, hogy megvizsgálta a főbb gumiabroncsgyártók által az érintett időszakban tett árbejelentéseket, és megállapította, hogy azokra gyakran közeli időpontokban került sor. Ezen állítások illusztrálása érdekében a Bizottság különböző, szakosodott internetes oldalról származó közleményeket terjesztett elő, amelyek a fent hivatkozott hirdetésekre hivatkoztak, amelyekre a fő időszak során ugyanabban az időpontban került sor.

117 Másrészt a nyersanyag- és energiaárak alakulásának elemzése alapján a Bizottság megállapította, hogy a nyersanyag- és energiaárak változása esetén igazodtak a gyártók nyilatkozataihoz. Így a Bizottság megállapította, hogy a különböző gyártók *earnings calls-ai* hasonló nyilatkozatokat tartalmaztak, amelyek arra utalnak, hogy a gumiabroncsok árát növelni kell, ha a nyersanyagok és az energia árának emelkedésére sor került. Ugyanígy a Bizottság megállapította, hogy amikor az alapanyagok és az energia ára csökkent, a gyártók olyan nyilatkozatokat tettek, amelyek arra utaltak, hogy el kell kerülni az árcsökkentést. Ezen állítások illusztrálása érdekében a Bizottság két *earnings calls-t* nyújtott be, amelyekre a fő időszak egy évének elején került sor, és mindegyikre vonatkozóan kiemelte azon nyilatkozatok pontos tartalmát, amelyek relevánsnak tűntek számára e megállapítások megalapozása szempontjából. A Bizottság egy *earnings call* keretében tartott prezentációra is hivatkozott annak érdekében, hogy beszámoljon bizonyos anyagok árának alakulásáról, különösen a fő időszak egyes éveiben. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a Covid19-világjárvány következtében a nyersanyagárak jelentősen emelkedtek. Ebben az összefüggésben a vállalkozások közleményei az árak gyors emelésére vonatkoztak, amint azt két *earnings calls* is mutatja, amelyekre a fő időszak egyik évében került sor, és amelyek tekintetében a Bizottság kiemelte azon nyilatkozatok pontos tartalmát, amelyek számára a fent hivatkozott megállapítás megalapozása szempontjából relevánsnak tűntek.

– *A felperes által előterjesztett észrevételekről*

118 A felperes által a Bizottság által kiemelt nyilatkozatokra tett észrevételek és az általa hivatkozott egyéb bizonyítékok nem kérdőjelezik meg a Bizottság értékelését, mivel ezek az észrevételek túl általánosak, vagy azon az elgondoláson alapulnak, hogy a Bizottságnak rendelkeznie kell a feltételezett jogsértésre vonatkozó bizonyítékokkal (lásd ebben az értelemben: 1993. március 31-i Ahlström Osakeyhtiö és társai kontra Bizottság ítélet, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 és C-125/85–C-129/85, EU:C:1993:120, 70. és 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és nem csupán kellően komoly valószínűsítő körülmények.

119 Először is, annak alátámasztása érdekében, hogy a Bizottság által hivatkozott nyilatkozatok nem képeznek kellően komoly bizonyítékot a feltételezett összehangolás fennállására, a felperes arra hivatkozik, hogy a gumiabroncs-ágazatban, csakúgy mint más ipari ágazatokban, szokásos és rendszeres nyilatkozatokról van szó.

120 Márpedig meg kell állapítani, hogy még ha feltételezzük is, hogy a közölt *earnings calls-ban* megfigyeltekkel azonos jellegű és ugyanolyan rendszeres nyilatkozatok azonosíthatók más gumiabroncsgyártók vagy más ágazatok szereplőinek *earnings calls-aiban*, ez nem foszthatja meg a Bizottságot attól a lehetőségtől, hogy megvizsgálja az általa azonosított gumiabroncsgyártókat illetően rendelkezésére álló, kellően komoly valószínűsítő körülményekből eredő gyanúkat.

121 Másodszor a felperes megállapítja, hogy az *earnings calls-nak* a Bizottság által hivatkozott kivonatai mind az ezen *earnings calls* azon részében tett nyilatkozatokból származnak, amely megfelel a kérdések és válaszok ülésszakának. Az ilyen nyilatkozatok tehát nem önkéntesek, hanem a kereskedelmi bankokat, nem pedig versenytársakat képviselő pénzügyi elemzők kéréseire válaszolnak. A valamely *earnings call-ban* és annak kérdések és válaszok ülésszakának megtartásában részt vevő vállalkozástól elvárható, hogy ismertesse és elmagyarázza a makrogazdasági háttérrel kapcsolatos kilátásait. Az ilyen nyilatkozatok – legalábbis a Franciaországban letelepedett társaságok esetében – megfelelnek az átláthatóság jogi követelményének is, amely előírja, hogy a piacokkal folyamatosan közöljenek minden olyan információt, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely – ha nyilvános lenne – befolyásolhatná az érintett vállalkozás tőzsdei árfolyamát.

122 E tekintetben egyrészt meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó nyilatkozatoknak a Bizottság által előnyben részesített értelmezése nem kérdőjelezi meg a vállalkozások azon jogát, hogy *earnings calls-t* szervezzenek. Ez az értelmezés a jelen ügyben nem sérti a pénzügyi átláthatóságra vonatkozó jogi követelményt sem. Ez az értelmezés ugyanis inkább azon az elgondoláson alapul, hogy bár a vállalkozások szervezhetnek *earnings calls-t*, és tiszteletben kell tartaniuk a pénzügyi kommunikációra vonatkozó jogi követelményeket, nem használhatják az *earnings calls-t* annak érdekében, hogy a Bizottság egy esetleges összejátszásra irányuló magatartást gyanítson. E tekintetben a Bizottság megalapozottan tekintheti úgy, hogy sem az elemzők kérdéseinek megválaszolásának szükségessége, sem a pénzügyi átláthatóságra vonatkozó jogi kötelezettség nem jogosítja fel az érintett vállalkozásokat arra, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében „a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése” érdekében megegyezzenek.

123 Másrészt, ami azt a kérdést illeti, hogy a szóban forgó nyilatkozatok indokolhatók-e nem a Bizottság által előnyben részesített értelmezéssel, hanem a felperes által javasolt egyéb értelmezésekkel, vagyis az elemző kérdésére való válaszadás pontos szükségességével vagy a pénzügyi kommunikáció terén az átláthatóság átfogó követelményével, meg kell állapítani, hogy idő előtti az ilyen kérdés a vizsgálat e szakaszában. A jelen ügyben elegendő rámutatni arra, hogy a felperes azon állítása, miszerint a szóban forgó nyilatkozatok – különösen azok, amelyekről a Bizottság úgy véli, hogy arra vonatkoznak, hogy a versenytársaknak milyen módon kellett meghatározniuk áraikat, hogy milyen módon kellett az árakat illetően irányítóként vagy követőként eljárniuk, illetve hogy a szóban forgó gyártó milyen módon reagál a versenytársak árváltozásaira – az elemzők kérdéseire való válaszadás szükségességéből vagy szabályozási követelményeknek való megfelelésből erednek, nem elegendő a Bizottság által a megtámadott határozat indokolása érdekében előnyben részesített értelmezés hihető jellegének megkérdőjelezésére (lásd a fenti 87. pontot).

124 Harmadszor a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság által hivatkozott nyilatkozatok csak általános utalásokat tartalmaznak a gumiabroncs-ágazat versenykörnyezetére vonatkozóan, utalva az árakra és az inflációs környezetre gyakorolt nyomásra, valamint a felperes „vezető helyzetéhez" kapcsolódó árpolitikájára. Az első megállapítások általánosak és közismertek. Ezek olyan, az elemzők által ismert külső tényezőkre vonatkoznak, amelyek a vállalkozások gazdasági teljesítményére gyakorolt hatást próbálják meghatározni. Az utóbbiak csupán megismétlik a felperes több éve fennálló egyértelmű pozícióját. Ezenkívül a versenytársak árainak alakulására vonatkozó nyilatkozatok csupán valamennyi vállalkozás gazdasági racionalitását és a rendes verseny megnyilvánulását tükrözik. Ez magyarázza a Bizottság által a gumiabroncsok árára és az inputárakra vonatkozó bejelentésekből levont észrevételeket is.

125 Ebből következik, hogy maga a felperes is elismeri, hogy az, amit a Bizottság által előnyben részesített értelmezés hihető jellegének vitatása érdekében előterjeszt, abban áll, hogy e szakaszban a Bizottság által az általa hivatkozott nyilatkozatok tartalmának magyarázataként elfogadott „más hiteles igazolások" is fennállnak.

126 Márpedig a nyilvános nyilatkozatok figyelembe vett tartalmára tekintettel (lásd a fenti 113. pontot), amely a Bizottság által előnyben részesített értelmezés szerint a gumiabroncsok árainak összehangolására, valamint az e nyilatkozatokból eredő gyanúk alátámasztására előterjesztett különböző bizonyítékokra utalhat, észszerű volt úgy tekinteni, hogy fennállhat a feltételezett összehangolás, és ezért vizsgálatot kellett lefolytatni.

127 Ebben az összefüggésben a felperes által felhozott egyéb hitelt érdemlő indokok vizsgálatára egy későbbi szakaszban kerül sor, amennyiben a Bizottság gyanúja a vizsgálatok eredményei alapján beigazolódik. E további magyarázatok önmagukban nem elegendőek a Bizottság által előnyben részesített értelmezés hihetőségének kizárásához.

128 Negyedszer, a felperes által felvetett kérdéseket követően, különösen a megtámadott határozat indokolásának fényében (lásd a fenti 47. pontot), emlékeztetni kell arra, hogy az első pervezető intézkedésekre adott válaszában a Bizottság részletesen ismertette a rendelkezésére álló bizonyítékok értelmezését a feltételezett összehangolás által érintett árak körét illetően.

129 Ezzel kapcsolatban a Bizottság jelezte, hogy vizsgálata a főbb gumiabroncsgyártók által közölt, a jövőbeni szándékokra és árképzési stratégiákra vonatkozó információkra összpontosított, különösen az *earnings calls-on* keresztül.

130 E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy megfigyelte, hogy a fő gumiabroncsgyártók az *earnings calls* keretében gyakran hivatkoztak az „nagykereskedelmi árakra" (*sell-in prices* vagy *wholesale prices*), amelyek az értékláncban elsőként alkalmazott árak. Ezek általában azok az árak, amelyeket a gumiabroncsgyártók akkor számítanak fel, amikor a gumiabroncsok elhagyják a gyárukat. A Bizottság pontosította továbbá, hogy ugyanezen összefüggésben *sell-out prices-ra*, azaz az értékláncban lejjebb felszámított árakra vonatkozó rendszeres utalásokat is észlelt.

131 Ezen állítások illusztrálása érdekében a Bizottság a felperes versenytársainak két *earnings calls-át* mutatta be, amelyek közül az elsőt a fő időszakban, a másodikat pedig a fő időszak előtt hozták, anélkül azonban, hogy a korábbi időszakhoz kapcsolódtak volna. Az ezen *earnings calls-ból* származó, a Bizottság által kiemelt nyilatkozatokból kitűnik, hogy az árak, a leltárok vagy a piaci részesedések helyzetére mind a gyárból való kilépéskor, mind pedig a forgalmazótól való kilépéskor végzett eladások tekintetében hivatkoznak.

132 Ebben az összefüggésben a Bizottság pontosította, hogy úgy ítélte meg, hogy az értéklánc egészében alkalmazott árak összessége jelentőséggel bír a feltételezett összehangolással kapcsolatos gyanújának ellenőrzése érdekében elrendelt helyszíni vizsgálat keretében. E tekintetben megjegyzi, hogy az *earnings calls* keretében tett nyilatkozatok az érintett gyártók igazgatóságának jövőbeli szándékaikra és árstratégiáikra vonatkozó legmagasabb szintű iránymutatásait tükrözik. Ezek az átfogó iránymutatások, mint olyanok, alkalmasak arra, hogy a teljes értéklánc mentén kövessék azokat. A Bizottság szerint ugyanis e nyilatkozatok mind az árak emelésére vagy bizonyos szinten tartására vonatkozó iránymutatásokra, mind pedig a mennyiségi versenyre összpontosító stratégia helyett inkább az árra vonatkoznak. Ezen okokból a Bizottság úgy érvel, hogy a szóban forgó nyilatkozatok relevánsak lehetnek mind a nagykereskedelmi árak meghatározása, mind pedig a kiskereskedelmi árak meghatározása szempontjából.

133 Egyébiránt a Bizottság megjegyezte, hogy a főbb európai gumiabroncsgyártók általában vertikálisan integráltak, és így mind a gumiabroncsok gyártása, mind pedig a kiskereskedelmi piac szempontjából aktívak. Érdekükben áll tehát, hogy a nagykereskedelmi áremelkedések tükröződjenek a downstream kiskereskedelmi árakban annak érdekében, hogy az egész értéklánc mentén biztosítsák az árrésre vonatkozó célkitűzéseket. A Bizottság szerint tehát nem zárható ki, hogy a szóban forgó *earnings calls-ban* közölt árstratégiákat a kívánt eredmény elérése érdekében utólagosan kellett végrehajtani.

134 E tekintetben a felperes észrevételeiben arra hivatkozik, hogy a Bizottság által tett pontosításoknak szerepelniük kellett volna a megtámadott határozatban. Tágabb értelemben a felperes azt is megállapítja, hogy mind a *sell-in prices-t*, mind a *sell-out prices-t* illetően a Bizottság által hivatkozott nyilatkozatok *per definitionem* nem minősülhetnek kellően komoly valószínűsítő körülményeknek különböző, például arra vonatkozó okok miatt, hogy a szóban forgó nyilatkozatok árváltoztatásra vonatkozó határozott döntésekre utalnak, hogy e nyilatkozatok általánosak és pontatlanok, vagy hogy a *sell-out prices* esetében a gumiabroncsok valamennyi kiskereskedelmi eladási ára könnyen hozzáférhető nyilvános adat.

135 Meg kell azonban állapítani, hogy a Bizottság annak kijelentésével, hogy a feltételezett összehangolás „a fő gumiabroncsgyártók árainak (különösen a nagykereskedelmi árak) összehangolására” vonatkozik, olyan megfogalmazást használt, amely megfelel a rendelkezésére álló olyan valószínűsítő körülmények tartalmának, amelyek kellően komoly gyanút keltenek a megtámadott határozatban említett gumiabroncsgyártók által az *earnings calls-aik* keretében tett bizonyos nyilvános nyilatkozatokból eredő összejátszásra irányuló magatartással kapcsolatban.

136 Márpedig a Bizottság által e valószínűsítő körülmények tartalma uniós bíróság általi vizsgálatának szakaszában tett pontosítások szerint, amelyeket megerősít a felperes által a tárgyaláson tett azon kijelentés, amely szerint az új cseregumiabroncsok EGT-n belüli eladásainak egy részét a kiskereskedelmi szinten bonyolítják le, hihető volt, hogy a Bizottság úgy véli, hogy a Bizottság gyanúi és a rendelkezésére álló, kellően komoly valószínűsítő körülmények az *earnings calls* során hivatkozott teljes értékláncra, nem pedig csak vagy kizárólag a nagykereskedelmi áron történő értékesítésekre vonatkoztak.

137 Ebben az összefüggésben a felperes által felhozott egyéb magyarázatok vizsgálatára egy későbbi szakaszban kerül sor, amennyiben a Bizottság gyanúja a vizsgálatok eredményei alapján beigazolódik. Mint ilyenek, ezen egyéb magyarázatok a jelen ügyben a megtámadott határozat bírósági felülvizsgálatának szakaszában nem elegendőek ahhoz, hogy kizárják a Bizottság által az ár fogalmának terjedelmére vonatkozóan az e határozatban a vizsgálat igazolása érdekében hivatkozott értelmezés hihetőségét.

138 Következésképpen a fentiekből kitűnik, hogy a közölt különböző nyilvános nyilatkozatok tartalmára, valamint az e nyilatkozatokból eredő gyanúk alátámasztása érdekében előterjesztett különböző bizonyítékokra tekintettel megalapozott a Bizottság által előnyben részesített azon értelmezés, amely szerint e valószínűsítő körülmények együttesen lehetővé tették annak megállapítását, hogy hihető volt, hogy a megtámadott határozatban említett fő gumiabroncsgyártók a fő időszakban összehangolták az EGT-n belül a személygépkocsikra és tehergépjárművekre vonatkozó új cseregumiabroncsokra vonatkozó áraikat, anélkül hogy kizárható lenne, hogy ez az esetleges összehangolás korábban kezdődött, és hogy az a helyszíni vizsgálat időpontjában még mindig folyamatban volt.

139 E körülmények között a megtámadott határozat önkényes jellegére alapított kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani azzal az indokkal, hogy a (4) preambulumbekezdés első mondatában meghatározott fő időszaknak megfelelő gyanúkat nem támasztják alá kellően komoly valószínűsítő körülmények.

ii) A fő időszak során az árak összehangolására vonatkozó gyanú alátámasztásához kellően komoly valószínűsítő körülmények fennállásáról

140 Ami a korábbi időszakot illeti, és a Törvényszéknek a feltételezett összehangolás időbeli terjedelmére vonatkozó kérdését követően meg kell állapítani, hogy a Bizottság elismeri, hogy – amint azt a tárgyaláson megerősítette – nem közölt a Törvényszékkel az ezen időszakra vonatkozó valószínűsítő körülményeket.

141 E tényező releváns az értékelés szempontjából, mivel – amint azt a felperes megjegyzi – a Bizottság által közölt magyarázatokból kitűnik, hogy a felperes által kapott több százezer *earnings calls* mennyiségi elemzéséhez használt vizsgálati időszak kellően hosszú ahhoz, hogy magában foglalja mind a fő, mind pedig az azt megelőző időszakot (lásd a fenti 95–98. pontot).

142 Így meg kell állapítani, hogy bár a Bizottság a fő időszak tekintetében a bigramok két kategóriája alapján tudott azonosítani bizonyos *earnings calls-t*, és az ezt követően elvégzett minőségi elemzésből kiindulva, nem jelezte, hogy a korábbi időszakot illetően azonosítani tudott volna ilyen *earnings calls-t*. Márpedig a mennyiségi elemzéshez használt bigramok számára és sokféleségére tekintettel megállapítható, hogy ha a korábbi időszakot illetően releváns *earnings calls* létezett volna, azokat ugyanúgy azonosították volna, mint amelyek a fő időszakra vonatkoznak. Ugyanakkor a Bizottság semmilyen magyarázatot nem adott a Törvényszéknek e tekintetben, sem pedig ennek megfelelő dokumentumot, noha azt kérték tőle, hogy a rendelkezésére álló valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegével kapcsolatos bizonyításhoz általa megfelelőnek ítélt formában nyújtsa be azokat a különböző elemeket, amelyekre a megtámadott határozat (4) preambulumbekezdésének a korábbi időszakra vonatkozó második mondatában hivatkozott.

143 E körülmények között a Törvényszéknek figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy a Bizottságnak nem volt lehetősége arra, hogy a fő gumiabroncsgyártóktól származó és a korábbi időszakban történt *earnings calls* alkalmával tett nyilvános nyilatkozatokat nyújtson be hozzá, amint azt a fő időszak vonatkozásában megtehette.

144 Egyébiránt a megtámadott határozatban a korábbi időszakot illetően hivatkozott gyanúknak megfelelő valószínűsítő körülményeket illetően a Bizottság arra hivatkozik, hogy erre az időszakra több, ezen időszakot követő *earnings calls* is felhívta a figyelmét.

145 A Bizottság által e tekintetben előadottak szerint a korábbi időszakot követő *earnings calls* a megtámadott határozatban említett fő gumiabroncsgyártóknak a nyersanyagok áremelkedésének következményeivel kapcsolatos megjegyzései keretében utaltak erre az időszakra.

146 Így a Bizottság egy versenytárs által az *earnings calls* keretében tett, a fő időszakban tett nyilvános nyilatkozatra hivatkozott, amely „[az előző időszaknak megfelelő] ciklusra" utal. E nyilatkozat szerint a nyersanyagköltségek növekedéséhez kapcsolódó elmaradt nyereség az e ciklust követő évben teljes mértékben megtérült.

147 A Bizottság által közölt más *earnings calls* szintén a korábbi időszakra hivatkozott. Ezen *earnings calls* közül három a fő időszakhoz közel eső korábbi években, négy, valamint egy prezentáció pedig a fő időszak alatt történt. E nyilatkozatoknak a Bizottság által kiemelt tartalma szerint az érintett gumiabroncsok főbb gyártói az akkori helyzethez közelítették az akkori helyzetüket, amelyben mindegyikük az ő esetükben olyan időpontban volt ismert, amikor a piac jelentős mértékben növekedett az ár a nyersanyagok tekintetében.

148 A Bizottság szerint ezek a hivatkozások a korábbi időszak egyeztetésére utaló valószínűsítő körülménynek minősülhetnek, amit a felperes vitat az ezzel kapcsolatos észrevételeiben.

149 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban a korábbi időszakot illetően hivatkozott, az összehangolás gyanújának megállapításához kellően komoly valószínűsítő körülmények fennállásának bizonyítása érdekében hivatkozott nyilatkozatok nem ugyanolyan jellegűek, mint a fő időszakot illetően vizsgált nyilatkozatok. Ezt a megállapítást a Bizottság a tárgyaláson megerősítette.

150 Ugyanis, noha a Bizottság által feltételezett összehangolás azon az elgondoláson alapul, hogy a főbb gumiabroncsgyártók kölcsönösen tájékoztatták egymást jövőbeli szándékaikról és árképzési stratégiáikról, valamint hogy a fő időszakot illetően közölt valószínűsítő körülmények olyan nyilvános nyilatkozatokra utaltak, amelyeket figyelembe lehetett venni az ilyen összehangolás megállapítása érdekében, a korábbi időszakra vonatkozóan benyújtott különböző nyilatkozatok nem tartalmaztak olyan jövőbeli szándékokat vagy árképzési stratégiákat, amelyeket ezen időszak során végre lehetett volna hajtani.

151 E nyilatkozatokból – például a Bizottság által hivatkozott legrégebbi nyilatkozatokból – kitűnik ugyanis, hogy a szóban forgó gyártó emlékezteti tárgyalópartnereit arra, hogy nem ez az első alkalom, hogy emelkedik a nyersanyagok ára, és ezt az emelkedést a múltban át tudta hárítani. Az az összehangolás azonban, amelyet az emelés áthárítására vonatkozó nyilvános nyilatkozat a Bizottság által előnyben részesített értelmezés szerint magában foglalhat, csak a jövőre vonatkozik. A jelen ügyben a Bizottság nem szolgáltat olyan valószínűsítő körülményeket, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a korábbi időszakban, amikor az alapanyagok ára is jelentősen emelkedett, a főbb gumiabroncsgyártók a fő időszakot illetően egyeztettek volna az ezt követően dokumentálthoz hasonló módon, vagy az e fő időszak során főszabály szerint alkalmazott módtól eltérő módon.

152 Végeredményben a Bizottság semmilyen bizonyítékot nem terjesztett a Törvényszék elé, amely a jelen ügyben feltételezettől eltérő típusú összehangolásra engedne következtetni.

153 Következésképpen a fentiekből az következik, hogy egyrészt a korábbi időszakra irányuló releváns bizonyítékok hiányára tekintettel, noha ez az időszak a Bizottság által a mennyiségi elemzése során használt vizsgálati időszak tárgyát képezte (lásd a fenti 95. pontot), másrészt pedig a korábbi

időszakban történt esetleges összehangolás megállapítását lehetővé tévő egyéb releváns tényezők hiányára tekintettel nem kellően bizonyított a Bizottság által előnyben részesített értelmezés, amely szerint hihető, hogy a megtámadott határozatban említett fő gumiabroncsgyártók a korábbi időszakban összehangolták az EGT-n belüli új cseregumiabroncsokra vonatkozó áraikat.

154 E körülmények között a megtámadott határozat önkényes jellegére alapított kifogást megalapozottnak kell tekinteni, mivel a (4) preambulumbekezdés második mondatában meghatározott értelem szerinti fő időszakra vonatkozó gyanúkat nem támasztják alá kellően komoly valószínűsítő körülmények. A megtámadott határozatot tehát e tekintetben részben meg kell semmisíteni.

4. A megtámadott határozat aránytalan jellegére vonatkozó második részről

155 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat az alábbi okok miatt nem tartja tiszteletben az arányosság elvét: a bizonyítékokat érintő veszély hiánya, a vállalkozás megfelelő működésének túlzott akadályozása, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatok túlzott nyilvánossága, valamint kevésbé korlátozó intézkedés, nevezetesen az információkérés lehetséges alkalmazása.

156 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elve, amely az uniós jog általános elvei közé tartozik, megköveteli, hogy az uniós intézmények aktusai ne haladják meg a kitűzött cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, azaz amennyiben több megfelelő intézkedés közül lehet választani, a kevésbé korlátozó jellegűt kell igénybe venni, és az okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő célokhoz képest (lásd: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

157 Ami a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot illeti, az arányosság elvének tiszteletben tartása azt feltételezi, hogy a tervezett intézkedés az elérni kívánt célhoz képest nem jár aránytalan és elviselhetetlen hátrányokkal. Különösen a Bizottságnak az információkérés és a határozattal elrendelt helyszíni vizsgálat közötti választása nem függ olyan körülményektől, mint a rendkívül súlyos helyzet fennállása, különleges sürgősség vagy az abszolút titoktartás szükségessége, hanem az adott eset sajátosságainak megfelelő vizsgálat követelményeinek van alávetve. Következésképpen azon helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat, amely kizárólag arra irányul, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye a Szerződés esetleges megsértése fennállásának megítéléséhez szükséges bizonyítékok összegyűjtését, nem sérti az arányosság elvét (lásd ebben az értelemben: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

158 Főszabály szerint a Bizottság feladata annak eldöntése, hogy valamely információ szükséges-e a versenyszabályok megsértésének feltárásához, és abban az esetben is, ha már rendelkezésére állnak jogsértés fennállására utaló valószínűsítő körülmények, sőt erre vonatkozó bizonyítékok, a Bizottság indokoltan szükségesnek tarthatja olyan kiegészítő vizsgálatok elrendelését, amelyek lehetővé teszik számára a jogsértésnek vagy annak időtartamának pontosabb meghatározását (lásd: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

159 A jelen ügyben a felperes által az arányosság elve megsértésének alátámasztása érdekében előadott érvek két kategóriába sorolhatók aszerint, hogy a megtámadott határozat szükséges jellegét kifogásolják, amely magában foglalja egy másik, kevésbé korlátozó lehetőség hiányát, vagy a

helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak a működésére és teljesítményére gyakorolt túlzott következményeit kifogásolják, ami következésképpen azt bizonyítja, hogy célszerűbb lett volna kevésbé kényszerítő intézkedést alkalmazni.

a) A megtámadott határozat szükségességének hiányára alapított kifogásokról

160 A felperes egyrészt arra hivatkozik, hogy a bizonyítékok eltitkolásának vagy megsemmisítésének a megtámadott határozatban hivatkozott veszélye nem állt fenn, mivel a keresett információk már ismertek voltak a Bizottság előtt, vagy azokat könnyen megismerhették, másrészt pedig arra, hogy létezett az ilyen határozat elfogadásánál kevésbé korlátozó lehetőség, vagyis a jelen ügyben az 1/2003 rendelet 18. cikkének megfelelően benyújtott információkérés, amely a válasz elmaradását vagy a hiányos választ az előző üzleti év teljes forgalmának 1%-áig terjedő bírsággal szankcionálja, ami nagy hatékonyságot biztosít e más hasonló ügyekben alkalmazott rendelkezésnek.

161 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

162 Először is, ami a bizonyítékokat érintő veszély hiányát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a Bizottság hangsúlyozza – a megtámadott határozat lehetővé kívánta tenni számára a feltételezett összehangolás fennállásának vizsgálatához szükséges információk beszerzését.

163 E tekintetben az a tény, hogy a Bizottság kellően komoly valószínűsítő körülményeket szerzett be a helyszíni vizsgálat igazolásához, nem járhat azzal a hatással, hogy megakadályozza abban, hogy a helyszíni vizsgálat során további információkat szerezzen be, vagy ellenőrizze a rendelkezésére álló információkat.

164 Ugyanígy az a tény, hogy e valószínűsítő körülmények lényegében a megtámadott határozatban említett gumiabroncsgyártók által az *earnings calls* alkalmával tett bizonyos nyilvános nyilatkozatok tartalmán alapulnak, nem foszthatja meg a Bizottságot attól a lehetőségtől, hogy megvizsgálja a releváns dokumentumokat, vagy hogy kikérdezze az érintett személyeket annak érdekében, hogy megszerezze a gyanújának kiegészítéséhez vagy ellenőrzéséhez szükséges információkat.

165 E tekintetben nem róható fel a Bizottságnak, hogy ilyen információkat próbált beszerezni azon személyek korlátozott csoportjától, akik az érintett vállalkozáson belül olyan bizonyítékokkal rendelkezhettek, amelyek lehetővé tették a feltételezett egyeztetés tárgyának, indokainak és működésének jobb meghatározását. A Bizottság e tekintetben helyesen állapítja meg, hogy releváns volt számára az *earnings calls* előkészítésével és nyomon követésével, valamint a gumiabroncsgyártók közötti árösszehangolásra vonatkozó, e határozatban leírt árképzési döntések előkészítésével kapcsolatos belső megbeszélésekre vonatkozó információk beszerzése.

166 Ilyen helyzetben a Bizottság nem zárhatta ki annak lehetőségét, hogy a be nem jelentett helyszíni vizsgálat hiányában fennállt annak kockázata, hogy bizonyos releváns információk veszélybe kerülnek vagy megsemmisülnek. A megtámadott határozat (8) preambulumbekezdése egyébként ilyen kockázatot állapít meg „az érintett termékek áraival (különösen a nagykereskedelmi árakkal) kapcsolatos jövőbeli piaci magatartások összehangolásának gyanújára vonatkozó információkra, valamint azon gyanúra [vonatkozó bizonyítékok tekintetében], hogy a gyártók úgy döntöttek, hogy nyilvános eszközökkel tájékoztatják a versenytársakat a jövőbeli árképzési politikáról”.

167 Ennélfogva, tekintettel mind a megtámadott határozatnak a feltételezett összehangolás tartalmára vonatkozó indokolására, mind pedig az e gyanút alátámasztó, kellően komoly valószínűsítő körülményekre, a Bizottság nem zárhatta ki a keresett bizonyítékok eltitkolásának vagy megsemmisítésének kockázatát, tehát e kockázat figyelembevétele érdekében helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot kellett hozni.

168 Másodszor, ami a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat helyett az információkérés lehetséges alkalmazását illeti, meg kell állapítani, hogy az ilyen kérés nem tette volna lehetővé a vizsgálathoz szükséges valamennyi információ és bizonyíték összegyűjtését.

169 A jelen ügyben ugyanis, amint az a megtámadott határozatból kitűnik, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat szükséges a feltételezett összehangolással kapcsolatos valamennyi tény, az eljárás lefolytatásának körülményei és a szóban forgó vállalkozások arculatának vizsgálatához, a releváns információk veszélyeztetésének vagy megsemmisítésének elkerüléséhez, ami akkor fordulhat elő, ha azokat előzetesen bejelentett információkérés vagy helyszíni vizsgálat útján gyűjtik össze, valamint a helyszíni vizsgálat hatékonyságának biztosításához, lehetővé téve, hogy azt valamennyi gyanúsított vállalkozásnál egyidejűleg, előzetes értesítés nélkül folytassák le.

170 Ezenkívül, amint azt a Bizottság megjegyzi, jelentős különbség van az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértése miatt kiszabott bírság összege és az információkérésre való válaszadás elmulasztása miatt kiszabott bírság összege között. E különbség miatt nem zárható ki, hogy az információkéréssel érintett vállalkozás abba a kísértésbe eshet, hogy nem tesz eleget e kérésnek, még ha emiatt felelősségre is vonhatják, amennyiben ez lehetővé teszi számára annak elkerülését, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésébe ütköző jogsértés miatt szankciót szabjanak ki vele szemben.

171 A vizsgálat szempontjából releváns információk összegyűjtéséhez használt eszköz kiválasztása – legyen szó akár az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti határozattal elrendelt helyszíni vizsgálatról, akár az e rendelet 18. cikke alapján elfogadott információkérésről – tehát a Bizottság által a folyamatban lévő vizsgálat sajátos helyzetére tekintettel végzett elemzéstől függ. Pusztán az a tény, hogy a Bizottság a felperes által hivatkozott más ügyekben eljárhatott információkérést alkalmazva, e tekintetben nem elegendő a jelen ügyben hozott döntés jogszerűségének a megtámadott határozatban kifejtett okokból történő megkérdőjelezéséhez.

172 A fentiekből következik, hogy mint megalapozatlanokat el kell utasítani a felperesnek a megtámadott határozat – bizonyítékokat érintő kockázat hiánya vagy a kevésbé korlátozó intézkedés alkalmazásának lehetősége okán fennálló – szükségességének hiányára vonatkozó érveit.

b) A megtámadott határozat káros következményeire alapított kifogásokról

173 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat káros következményekkel járt egyrészt a helyszíni vizsgálat lefolytatása során való megfelelő működésére, másrészt pedig az e helyszíni vizsgálatnak adott nyilvánosságot követően a gazdasági teljesítményére nézve. Ebben az összefüggésben, figyelemmel a megtámadott határozat e tekintetben túlzott következményeire, e határozat nem tekinthető úgy, mint amely megfelel az arányosság elvének.

174 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

175 Először is, ami a helyszíni vizsgálatnak alávetett vállalkozás megfelelő működését érintő túlzott zavarokat illeti, meg kell állapítani, hogy a felperes érvelése e tekintetben nélkülözi a ténybeli alapot.

176 Mindenekelőtt ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy főszabály szerint a helyszíni vizsgálatok akkor bizonyulnak szükségesnek, ha a Bizottság részéről felmerül a gyanúja az EUM-Szerződésben előírt versenyszabályok megsértésének. A hatóságnak a vállalkozás fióktelepének és kapcsolattartásának tiszteletben tartásához való jogába történő ilyen beavatkozása így arányos marad, amennyiben az a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban meghatározott cél indokolt korlátaiba illeszkedik, ami azt jelenti, hogy az ilyen határozat végrehajtása a vállalkozás megfelelő működéséhez szükséges és szervesen kapcsolódó hátrányokkal jár, amelyeket a felperes nem hagyhat figyelmen kívül.

177 Márpedig a jelen ügyben, figyelembe véve a Bizottság rendelkezésére álló, kellően komoly valószínűsítő körülményeket, nem állapítható meg, hogy a megtámadott határozat mint olyan alkalmas arra, hogy aránytalanul akadályozza a felperes megfelelő működését.

178 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a Bizottság által adott magyarázatok mindenesetre alkalmasnak tűnnek annak bizonyítására, hogy a helyszíni vizsgálat elrendelése választásának hátrányai a szóban forgó helyszíni vizsgálat által kitűzött célokhoz képest nem aránytalanok és elviselhetetlenek.

179 A Bizottság ily módon – anélkül, hogy a felperes ennek ellentmondott volna – hivatkozott arra, hogy a helyszíni vizsgálatot a lehető legkevésbé beavatkozó módon folytatták le. A Bizottság különösen azt állítja, hogy csak négy személy munkaeszközeit foglalta le, és azokat rövid időn belül vissza is szolgáltatta. E személyek mobiltelefonjait ugyanis közel (és általában kevesebb mint) 24 órán belül visszaadták, és annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra, hogy a szokásos telefonszámaik használatával folytassák munkájukat, a Bizottság visszaküldött bizonyos SIM-kártyákat, mielőtt a mobiltelefonokat visszaszolgáltatták volna. Ami a lefoglalt hordozható számítógépeket illeti, a négy személy egyike ugyanezen a napon visszakapta számítógépét, a többi számítógépet pedig 48 órán belül szolgáltatták vissza. Mivel az összes adatot a felperes szerverein tárolták, az a tény, hogy e személyeket e rövid időszakban megfosztották hordozható számítógépjeiktől, nem akadályozta meg őket abban, hogy más módon dolgozzanak. Ezenkívül, ha az elektronikus adathordozókon tárolt adatok kinyerése a szokásosnál több időt igényelt, ennek oka a felperes által létrehozott biztonsági rendszer volt, amely megnehezítette a kinyerést. Mindenesetre a felperes nem állíthatja, hogy működését megzavarták, mivel informatikai szolgálata két alkalmazottjának kellett segítenie a Bizottságot e feladat elvégzésében.

180 Következésképpen mint megalapozatlant el kell utasítani a felperesnek a megfelelő működését érintő állítólagos káros következményekre vonatkozó érvét.

181 Másodszor, ami a vállalkozás teljesítményére gyakorolt azon káros következményeket illeti, amelyek a Bizottság által elrendelt helyszíni vizsgálatnak tulajdonított túlzott nyilvánosságból erednek, először is meg kell jegyezni, hogy az ilyen érvelés inkább az elszenvedett kár megtérítésének problematikájával, mintsem az aktus jogszerűségét érintő jogvitával kapcsolatos.

182 E tekintetben meg kell állapítani, hogy maga a felperes érvelése szerint a helyszíni vizsgálat a Bizottság általi nyilvánosságra hozatala a megtámadott határozattól eltérő aktusból ered. A jelen ügyben a Bizottság internetes oldalán 2024. január 30-án, a felperesnél végzett helyszíni vizsgálat

kezdetének megfelelő időpontban közzétett IP/24/561 sajtóközleményről van szó, amelynek címe „A Bizottság a gumiabroncs-ágazatban a versenyellenes magatartások tárgyában előre be nem jelentett helyszíni vizsgálatokat folytat” (a továbbiakban: sajtóközlemény).

183 Márpedig egyrészt a sajtóközleményt mint olyat nem támadták meg a jelen ügyben.

184 Másrészt, és mindenesetre, amint arra a Bizottság hivatkozik, megállapítható, hogy a sajtóközlemény közzététele megfelel a Bizottság szokásos gyakorlatának. Azt is meg lehet jegyezni, hogy az nem nevezte meg a felperest, hanem csak az uniós gumiabroncs-ágazatot említette.

185 A jelen ügyben a sajtóközlemény pontosította, hogy „a Bizottság attól tart[ott], hogy a helyszíni vizsgálattal érintett vállalkozások – többek között nyilvános közlemények útján – összehangolják az áraikat”.

186 A sajtóközlemény azt is jelezte, hogy a sajtóközleményből nem lehet következtetést levonni az érintett vállalkozások vétkességére vonatkozóan, mivel „[a] be nem jelentett helyszíni vizsgálatok a versenyellenes magatartások gyanújával kapcsolatos vizsgálatok előzetes szakaszát képezik”, és az ilyen helyszíni vizsgálatok lefolytatása „nem jelenti azt, hogy az érintett vállalkozások versenyellenes magatartást követnek el, és nem befolyásolja magának a vizsgálatnak a kimenetelét”.

187 E körülmények között a felperes által leírt hatásokra nem lehet eredményesen hivatkozni a jelen ügyben megtámadott határozat aránytalan jellegének bizonyítása érdekében.

188 Következésképpen mint hatástalant el kell utasítani a felperesnek a sajtóközlemény Bizottság általi közzétételét követően a teljesítményét érintő állítólagos káros következményekre vonatkozó érvét.

189 A fentiekből kitűnik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat mennyiben volt aránytalan. A második jogalap második részét tehát el kell utasítani.

5. Végkövetkeztetés

190 A fentiekből következik, hogy a (4) preambulumbekezdés második mondatában említett gyanú alátámasztását lehetővé tévő, kellően komoly valószínűsítő körülmények hiányában a megtámadott határozatot e tekintetben – önkényes jellege, valamint a felperes otthonának és kapcsolattartásának tiszteletben tartásához való jogának megsértése miatt – részben meg kell semmisíteni.

191 A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

IV. A költségekről

192 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (3) bekezdése értelmében részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.

193 A jelen ügyben, mivel a megtámadott határozatot részben meg kell semmisíteni, a Törvényszék megítélése szerint úgy kell határozni, hogy mindkét fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti a 2024. január 10-i C(2024) 243 final bizottsági határozatot, amely arra kötelezi az Compagnie générale des établissements Michelint, valamint a közvetlen vagy közvetett befolyása alatt álló valamennyi társaságot, hogy vessék alá magukat az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdése szerinti vizsgálatnak (AT.40863 – Hoops ügy), amennyiben a határozat a (4) preambulumbekezdés második mondatában érintett időszakra vonatkozik.

2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Compagnie générale des établissements Michelin és az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

Marcoulli Tomljenović Spangsberg Grønfeldt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. július 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei . . . 2

II. A felek kérelmei . . . 3

III. A jogkérdésről . . . 4

A. Az indokolás elégtelenségére alapított első jogalapról . . . 5

1. Előzetes észrevételek . . . 5

2. A szűkszavú vagy általános indokolásra alapított kifogásról . . . 6

3. A homályos, kétértelmű, pontatlan vagy kiterjesztő indokolásra alapított kifogásról és annak a felrótt tények megértésére gyakorolt következményeiről . . . 7

B. A felperes otthona és kapcsolattartása tiszteletben tartásához való jogának megsértésére alapított második jogalapról . . . 10

1. Előzetes észrevételek . . . 10

2. A 2023. évi iránymutatásban hivatkozott példa és a feltételezett összehangolás közötti hasonlóságról . . . 11

3. A megtámadott határozat önkényes jellegére alapított első részről . . . 13

a) A megtámadott határozatban a Bizottság rendelkezésére álló valamennyi információ közlése szükségességének hiányáról . . . 14

b) A Bizottság által a megtámadott határozat igazolása érdekében előterjesztett valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegéről . . . 15

1) Előzetes észrevételek . . . 15

2) A gyanús nyilatkozatok azonosítására alkalmazott módszerről . . . 17

3) A közölt valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegéről . . . 19

i) A fő időszak során az árak összehangolására vonatkozó gyanú alátámasztásához kellően komoly valószínűsítő körülmények fennállásáról . 19

– A Bizottság által előterjesztett nyilatkozatokról . . . 20

– A Bizottság által megfogalmazott egyéb állításokról . . . 21

– A felperes által előterjesztett észrevételekről . . . 21

ii) A fő időszak során az árak összehangolására vonatkozó gyanú alátámasztásához kellően komoly valószínűsítő körülmények fennállásáról . 25

4. A megtámadott határozat aránytalan jellegére vonatkozó második részről . . . 27

a) A megtámadott határozat szükségességének hiányára alapított kifogásokról 28

b) A megtámadott határozat káros következményeire alapított kifogásokról 29

5. Végkövetkeztetés 31

IV. A költségekről 31

[i] A jelen szöveg 6. pontjában az első elektronikus közzétételt követően formai módosítás történt.